

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Сербиан Библие, Даничић Караџић
Serbian Bible Karadzic/Danicic
Gospel Primer

Преглед садржаја

Предговор
1 Мојсијева 1-4
Јован 1-21
Откривење 1-4
66 Стихови
Водич за читаоце
Речник
Карте
Судбина
Илустрације, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition*®, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition®
Србиан Библие, Даничић Караџић
Serbian Bible Karadzic/Danicic
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 6/19/2017
Source copyright: Public Domain
Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865

Formatted by Speedata Publisher 4.19.26 (Pro) on 10/14/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Предговор

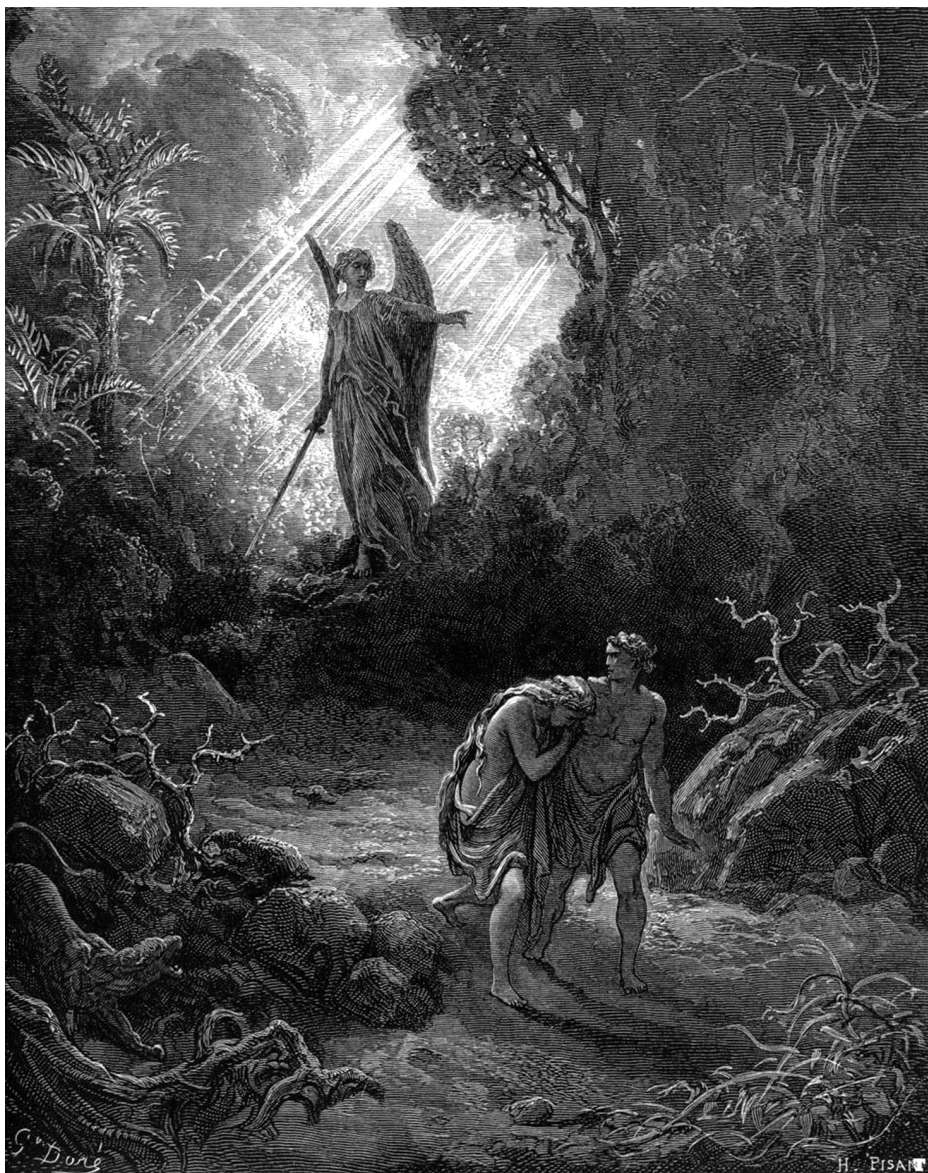
Српски at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

*И изагнав човека постави пред вртом едемским херувима с пламеним мачем,
који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету од живота.*

1. Мојсијева 3:24

1 Мојсијева

1 У почетку створи Бог небо и земљу. **2** А земља беше без облича и пуста, и беше тама над безданом; и дух Божји дизаше се над водом. **3** И рече Бог: Нека буде светлост. И би светлост. **4** И виде Бог светлост да је добра; и растави Бог светлост од таме. **5** И светлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први. **6** Потом рече Бог: Нека буде свод посред воде, да раставља воду од воде. **7** И створи Бог свод, и растави воду под сводом од воде над сводом; и би тако. **8** А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други. **9** Потом рече Бог: Нека се сабере вода што је под небом на једно место, и нека се покаже суво. И би тако. **10** И суво назва Бог земља, а зборишта водена назва мора; и виде Бог да је добро. **11** Опет рече Бог: Нека пусти земља из себе траву, биље, што носи семе, и дрво родно, које рађа род по својим врстама, у коме ће бити семе његово на земљи. И би тако. **12** И пусти земља из себе траву, биље, што носи семе по својим врстама, и дрво, које рађа род, у коме је семе његово по његовим врстама. И виде Бог да је добро. **13** И би вече и би јутро, дан трећи. **14** Потом рече Бог: Нека буду видела на своду небеском, да деле дан и ноћ, да буду знаци временима и данима и годинама; **15** И нека светле на своду небеском, да обасјавају земљу. И би тако. **16** И створи Бог два видела велика: видело веће да управља даном, и видело мање да управља ноћу, и звезде. **17** И постави их Бог на своду небеском да обасјавају земљу. **18** И да управљају даном и ноћу, и да деле светлост од таме. И виде Бог да је добро. **19** И би вече и би јутро, дан четврти. **20** Потом рече Бог: Нека врве по води живе душе, и птице нека лете изнад земље под свод небески. **21** И створи Бог китове велике и све живе душе што се мичу, што проврвеше по води по врстама својим, и све птице крилате по врстама њиховим. И виде Бог да је добро; **22** И благослови их Бог говорећи: Рађајте се и множите се, и напуните воду по морима, и птице нека се множе на земљи. **23** И би вече и би јутро, дан пети. **24** Потом рече Бог: Нека земља пусти из себе душе живе по врстама њиховим, стоку и ситне животиње и звери

земаљске по врстама њиховим. И би тако. **25** И створи Бог звери земаљске по врстама њиховим, и стоку по врстама њеним, и све ситне животиње на земљи по врстама њиховим. И виде Бог да је добро. **26** Потом рече Бог: Да начинимо човека по свом обличју, као што смо ми, који ће бити господар од риба морских и од птица небеских и од стоке и од целе земље и од свих животиња што се мичу по земљи. **27** И створи Бог човека по обличју свом, по обличју Божјем створи га; мушко и женско створи их. **28** И благослови их Бог, и рече им Бог: Рађајте се и множите се, и напуните земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свих звери што се миче по земљи. **29** И још рече Бог: Ево, дао сам вам све биље што носи семе по свој земљи, и сва дрвета родна која носе семе; то ће вам бити за храну. **30** А свим зверима земаљским и свим птицама небеским и свему што се миче на земљи и у чему има душа жива, дао сам сву траву да једу. И би тако. **31** Тада погледа Бог све што је створио, и гле, добро беше веома. И би вече и би јутро, дан шести.

2 Тако се доврши небо и земља и сва војска њихова. **2** И сврши Бог до седмог дана дела своја, која учини; и почину у седми дан од свих дела својих, која учини; **3** И благослови Бог седми дан, и посвети га, јер у тај дан почину од свих дела својих, која учини; **4** То је постање неба и земље, кад посташе, кад Господ Бог створи земљу и небо, **5** И сваку биљку пољску, докле је још не беше на земљи, и сваку травку пољску, докле још не ницаше; јер Господ Бог још не пусти дажда на земљу, нити беше човека да ради земљу, **6** Али се подизаше пара са земље да натапа сву земљу. **7** А створи Господ Бог човека од праха земаљског, и дуну му у нос дух животни; и поста човек душа жива. **8** И насади Господ Бог врт у Едему на истоку; и онде намести човека, ког створи. **9** И учини Господ Бог, те никоше из земље свакаква дрвећа лепа за гледање и добра за јело, и дрво од живота усред врта и дрво од знања добра и зла. **10** А вода течаше из Едема натапајући врт, и оданде се дељаше у четири реке. **11** Једној је име Фисон, она тече око целе земље евилске, а онде има злата, **12** И злато је оне земље врло добро;

онде има и бдела и драгог камена ониха. 13 А где си? 10 А он рече: Чух глас Твој у врту, па се другој је реци име Геон, она тече око целе земље хуске. 14 А трећој је реци име Хидекел, она тече к асирској. А четврта је река Ефрат. 15 И узевши Господ Бог човека намести га у врту едемском, да га ради и да га чува. 16 И запрети Господ Бог човеку говорећи: Једи слободно са сваког дрвета у врту; 17 Али с дрвета од знања добра и зла, с њега не једи; јер у који дан окусиш с њега, умрећеш. 18 И рече Господ Бог: Није добро да је човек сам; да му начиним друга према њему. 19 Јер Господ Бог створи од земље све звери пољске и све птице небеске, и доведе к Адаму да види како ће коју назвати, па како Адам назове коју животињу онако да јој буде име; 20 И Адам надеде име сваком живинчету и свакој птици небеској и свакој звери пољској; али се не нађе Адаму друг према њему. 21 И Господ Бог пусти тврд сан на Адама, те заспа; па му узе једно ребро, и место попуни месом; 22 И Господ Бог створи жену од ребра, које узе Адаму, и доведе је к Адаму. 23 А Адам рече: Сада ето кост од мојих кости, и тело од мог тела. Нека јој буде име човечица, јер је узета од човека. 24 Зато ће оставити човек оца свог и матер своју, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело. 25 А беху обоје голи. Адам и жена му, и не беше их срамота.

3 Али змија беше лукава мимо све звери пољске, које створи Господ Бог; па рече жени: Је ли истина да је Бог казао да не једете са сваког дрвета у врту? 2 А жена рече змији: Ми једемо род са сваког дрвета у врту; 3 Само род с оног дрвета усред врта, казао је Бог, не једите и не дирајте у њ, да не умрете. 4 А змија рече жени: Нећете ви умрети; 5 Него зна Бог да ће вам се у онај дан кад окусите с њега отворити очи, па ћете постати као богови и знати шта је добро шта ли зло. 6 И жена видећи да је род на дрвету добар за јело и да га је милина гледати и да је дрво врло драго ради знања, узабра род с њега и окуси, па даде и мужу свом, те и он окуси. 7 Тада им се отворише очи, и видеше да су голи; па сплетоше лишћа смокового и начинише себи прегаче. 8 И зачуше глас Господа Бога, који иђаше по врту кад захлади; и сакри се Адам и жена му испред Господа Бога међу дрвета у врту. 9 А Господ Бог викну Адама и рече му:

Где си? 10 А он рече: Чух глас Твој у врту, па се поплаших, јер сам го, те се сакрих. 11 А Бог рече: Ко ти каза да си го? Да ниси јео с оног дрвета што сам ти забранио да не једеш с њега? 12 А Адам рече: Жена коју си удружио са мношвом, она ми даде с дрвета, те једох. 13 А Господ Бог рече жени: Зашто си то учинила? А жена одговори: Змија ме превари, те једох. 14 Тада рече Господ Бог змији: Кад си то учинила, да си проклета мимо свако живинче и мимо све звери пољске; на трбуху да се вучеш и прах да једеш до свог века. 15 И још међем непријатељство између тебе и жене и између семена твог и семена њеног; оно ће ти на главу стајати а ти ћеш га у пету уједати. 16 А жени рече: Теби ћу многе муке задати кад затрудниш, с мукама ћеш децу рађати, и воља ће твоја стајати под влашћу мужа твог, и он ће ти бити господар. 17 Па онда рече Адаму: Што си послушао жену и окусио с дрвета с ког сам ти забранио рекавши да не једеш с њега, земља да је проклета с тебе, с муком ћеш се од ње хранити до свог века; 18 Трње и коров ће ти рађати, а ти ћеш јести зеље пољско; 19 Са знојем лица свог јешћеш хлеб, докле се не вратиш у земљу од које си узет; јер си прах, и у прах ћеш се вратити. 20 И Адам надеде жени својој име Јева, зато што је она мати свима живима. 21 И начини Господ Бог Адаму и жени његовој хаљине од коже, и обуче их у њих. 22 И рече Господ Бог: Ето, човек поста као један од нас знајући шта је добро шта ли зло; али сада да не пружи руку своју и узбере и с дрвета од живота, и окуси, те до века живи. 23 И Господ Бог изагна га из врта едемског да ради земљу, од које би узет; 24 И изагнав човека постави пред вртом едемским херувима с пламеним мачем, који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету од живота.

4 Иза тога Адам позна Јеву жену своју, а она затрудне и роди Кајина, и рече: Добих човека од Господа. 2 И роди опет брата његовог Авела. И Авел поста пастир а Кајин ратар. 3 А после неког времена догоди се, те Кајин принесе Господу принос од рода земаљског; 4 А и Авел принесе од првина стада свог и од њихове претилине. И Господ погледа на Авела и на његов принос, 5 А на Кајина и на његов принос не погледа. Зато се Кајин расрди веома, и лице му се промени. 6 Тада

рече Господ Кајину: Што се срдеш? Што ли ти се лице промени? 7 Нећеш ли бити мио, кад добро чиниш? А кад не чиниш добро, грех је на вратима. А воља је његова под твојом влашћу, и ти си му старији. 8 После говораше Кајин с Авељем братом својим. Али кад беху у пољу, скочи Кајин на Авеља брата свог, и уби га. 9 Тада рече Господ Кајину: Где ти је брат Авељ? А он одговори: Не знам; зар сам ја чувар брата свог? 10 А Бог рече: Шта учини! Глас крви брата твог виче са земље к мени. 11 И сада, да си проклет на земљи, која је отворила уста своја да прими крв брата твог из руке твоје. 12 Кад земљу узрадиш, неће ти више давати блага свог. Бићеш потукач и бегунац на земљи. 13 А Кајин рече Господу: Кривица је моја велика да ми се не може опростити. 14 Ево ме тераш данас из ове земље да се кријем испред Тебе, и да се скитам и потуцам по земљи, па ће ме убити ко ме удеси. 15 А Господ му рече: Зато ко убије Кајина, седам ће се пута то покајати. И начини Господ знак на Кајину да га не убије ко га удеси. 16 И отиде Кајин испред Господа, и насели се у земљи наидској на истоку према Едему. 17 И позна Кајин жену своју, а она затрудне и роди Еноха. И сазида град и прозва га по имену сина свог Енох. 18 А Еноху роди се Гаидад; а Гаидад роди Малелеила; а Малелеило роди Матусала; а Матусал роди Ламеха. 19 И узе Ламех две жене: једној беше име Ада а другој Села. 20 И Ада роди Јовила; од њега се народише који живе под шаторима и стоку пасу. 21 А брату његовом беше име Јувал; од њега се народише гудачи и свирачи. 22 А и Села роди Товела, који беше вешт ковати свашта од бронзе и од гвожђа; а сестра Товелу беше Ноема. 23 И рече Ламех својим женама, Ади и Сели: Чујте глас мој, жене Ламехове, послушајте речи моје: убићу човека за рану своју и младића за масницу своју. 24 Кад ће се Кајин осветити седам пута, Ламех ће седамдесет и седам пута. 25 А Адам опет позна жену своју, и она роди сина, и наде му име Сит, јер ми, рече, Бог даде другог сина за Авеља, ког уби Кајин. 26 И Ситу се роди син, коме надеде име Енос. Тада се поче призивати име Господње.

А Исус говораше: Оче! Опрости им; јер не знаду шта чине.

А делећи Његове хаљине бацаху коцке.

Лука 23:34

Јован

1 У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога, и Бог беше Реч. **2** Она беше у почетку у Бога. **3** Све је кроз Њу постало, и без Ње ништа није постало што је постало. **4** У Њој беше живот, и живот беше видело људима. **5** И Видело се светли у тами, и тама Га не обузе. **6** Посла Бог човека по имену Јована. **7** Овај дође за сведочанство да сведочи за Видело да сви верују кроза њ. **8** Он не беше Видело, него да сведочи за Видело. **9** Беше Видело истинито које обасјава сваког човека који долази на свет. **10** На свету беше, и свет кроза Њ поста, и свет Га не позна. **11** К својима дође, и своји Га не примише. **12** А који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који верују у име Његово. **13** Који се не родише од крви, ни од воље телесне, ни од воље мужевље, него од Бога. **14** И реч постаде тело и усели се у нас пуно благодати и истине; и видесмо славу Његову, славу, као Јединороднога од Оца. **15** Јован сведочи за Њега и виче говорећи: Овај беше за кога рекох: Који за мношвом иде преда мношвом постаде, јер пре мене беше. **16** И од пунине Његове ми сви узесмо благодат за благодаћу. **17** Јер се закон даде преко Мојсија, а благодат и истина постаде од Исуса Христа. **18** Бога нико није видео никад: Јединородни Син који је у наручју Очевој, Он Га јави. **19** И ово је сведочанство Јованово кад послаше Јевреји из Јерусалима свештенике и Левите да га питају: Ко си ти? **20** И он призна, и не затаји, и призна: Ја нисам Христос. **21** И запиташе га: Ко си дакле? Јеси ли Илија? И рече: Нисам. Јеси ли пророк? И одговори: Нисам. **22** А они му рекоше: Ко си? Да можемо казати онима што су нас послали: Шта кажеш за себе? **23** Рече: Ја сам глас оног што виче у пустињи: Поравните пут Господњи; као што каза Исаија пророк. **24** И беху посланици од фарисеја, **25** И запиташе га говорећи му: Зашто, дакле, крштаваш кад ти ниси Христос ни Илија ни пророк? **26** Одговори им Јован говорећи: Ја крштавам водом а међу вама стоји кога ви не знате. **27** Он је Онај што ће доћи за мношвом, који беше преда мношвом; коме ја нисам достојан одрешити ремен на обући Његовој. **28** Ово би у Витанији преко Јордана где Јован крштаваше. **29** А сутрадан

виде Јован Исуса где иде к њему, и рече: Гле, јагње Божије које узме на се грехе света. **30** Ово је Онај за кога ја рекох: За мношвом иде човек који преда мношвом постаде, јер пре мене беше. **31** И ја Га не знадох: него да се јави Израилу зато ја дођох да крстим водом. **32** И сведочи Јован говорећи: Видех Духа где силази с неба као голуб и стаде на Њему. **33** И ја Га не знадох; него Онај који ме посла да крстим водом Он ми рече: На кога видиш да силази Дух и стоји на Њему то је Онај који ће крстити Духом Светим. **34** И ја видех и засведочих да је овај Син Божији. **35** А сутрадан, опет, стајаше Јован и двојица од ученика његових, **36** И видевши Исуса где иде, рече: Гле, јагње Божије. **37** И чуше га оба ученика кад говораше, и отидоше за Исусом. **38** А Исус обазревши се и видевши их где иду за Њим, рече им: Шта ћете? А они му рекоше: Рави! (које значи: учитељу) где стојиш? **39** И рече им: Дођите и видите. И отидоше, и видеше где стајаше; и осташе у Њега онај дан. А беше око деветог сахата. **40** А један од двојице који чуше од Јована и иђаху за Њим беше Андрија, брат Симона Петра; **41** Он нађе најпре брата свог Симона, и рече му: Ми нађосмо Месију, које значи Христос. **42** И доведе га к Исусу. А Исус погледавши на њ рече: Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се звати Кифа, које значи Петар. **43** А сутрадан намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и рече му: Хајде за мношвом. **44** А Филип беше из Витсаиде, из града Андријиног и Петровог. **45** Филип нађе Натанаила, и рече му: За кога Мојсије у закону писа и пророци, нађосмо Га, Исуса сина Јосифова из Назарета. **46** И рече му Натанаило: Из Назарета може ли бити шта добро? Рече му Филип: Дођи и види. **47** А Исус видевши Натанаила где иде к Њему рече за њега: Ево правога Израилца у коме нема лукавства. **48** Рече му Натанаило: Како ме познајеш? Одговори Исус и рече му: Пре него те позва Филип видех те кад беше под смоквом. **49** Одговори Натанаило и рече му: Рави! Ти си Син Божији, Ти си Цар Израилев. **50** Одговори Исус и рече му: Што ти казах да те видех под смоквом зато верујеш; видећеш више од овог. **51** И рече му: Заиста, заиста вам кажем: Одселе ћете видети небо отворено и анђеле Божије где се пењу и силазе к Сину човечијем.

2 И трећи дан би свадба у Кани галилејској, и онде беше мати Исусова. **2** А позван беше и Исус и ученици Његови на свадбу. **3** И кад нешта вина, рече мати Исусова Њему: Немају вина. **4** Исус јој рече: Шта је мени до тебе жено? Још није дошао мој час. **5** Рече мати Његова слугама: Шта год вам рече учините. **6** А онде беше шест водених судова од камена, постављених по обичају јеврејског чишћења, који узимаху по два или по три ведра. **7** Рече им Исус: Напуните судове воде. И напунише их до врха. **8** И рече им: Захватите сад и носите куму. И однесоше. **9** А кад окуси кум од вина које је постало од воде, и не знаше откуда је (а слуге знаху које су захватиле воду), звону кум женика, **10** И рече му: Сваки човек најпре добро вино износи, а кад се опију онда рђавије; а ти си чувао добро вино досле. **11** Ово учини Исус почетак чудесима у Кани галилејској, и показа славу своју; и ученици Његови вероваше Га. **12** Потом сиђе у Капернаум, Он и мати Његова, и браћа Његова, и ученици Његови, и онде стајаше не много дана. **13** И близу беше пасха јеврејска, и изиђе Исус у Јерусалим. **14** И нађе у цркви где седе они што продаваху волове и овце и голубове, и који новце мењаху. **15** И начинивши бич од узица, изгна све из цркве, и овце и волове; и мењачима просу новце и столове испремета; **16** И рече онима што продаваху голубове: Носите то одавде, и не чините од дома Оца мог дом трговачки. **17** А ученици се Његови опоменуше да у писму стоји: Ревност за кућу Твоју изједје ме. **18** А Јевреји одговарајући рекоше Му: Какав нам знак показујеш, да то можеш чинити? **19** Исус одговори и рече им: Развалите ову цркву, и за три дана ћу је подигнути. **20** А Јевреји рекоше: Четрдесет и шест година грађена је ова црква, а ти за три дана да је подигнеш? **21** А Он говораше за цркву тела свог. **22** А кад уста из мртвих, опоменуше се ученици Његови да ово говораше, и вероваше писму и речи коју рече Исус. **23** А кад беше у Јерусалиму на празник пасхе, многи вероваше у име Његово, видећи чудеса Његова која чињаше. **24** Али Исус не повераваше им себе; јер их све знаше, **25** И не требаше Му да ко сведочи за човека; јер сам знаше шта беше у човеку.

3 Беше пак човек међу фарисејима, по имену Никодим, кнез јеврејски. **2** Овај дође к Исусу ноћу и рече Му: Рави! Знамо да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса ових чинити која ти чиниш ако није Бог с њим. **3** Одговори Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије. **4** Рече Никодим Њему: Како се може човек родити кад је стар? Еда ли може по други пут ући у утробу матере своје и родити се? **5** Одговори Исус: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије. **6** Шта је рођено од тела, тело је; а шта је рођено од Духа, дух је. **7** Не чуди се што ти рекох; ваља вам се наново родити. **8** Дух дише где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде; тако је сваки човек који је рођен од Духа. **9** Одговори Никодим и рече Му: Како може то бити? **10** Исус одговори и рече му: Ти си учитељ Израилев, и то ли не знаш? **11** Заиста, заиста ти кажем да ми говоримо шта знамо, и сведочимо шта видесмо, и сведочанство наше не примате. **12** Кад вам казах земаљско па не верујете, како ћете веровати ако вам кажем небеско? **13** И нико се не попе на небо осим који сиђе с неба, Син човечији који је на небу. **14** И као што Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба Син човечији да се подигне. **15** Да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни: (αἰῶνιος ἔσται) **16** Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни. (αἰῶνιος ἔσται) **17** Јер Бог не посла Сина свог на свет да суди свету, него да се свет спасе кроза Њ. **18** Који Њега верује не суди му се, а који не верује већ је осуђен, јер не верова у име Јединородног Сина Божијег. **19** А суд је овај што видело дође на свет, и људима омиле већма тама неголи видело; јер њихова дела беху зла. **20** Јер сваки који зло чини мрзи на на видело и не иде к виделу да не покарају дела његова, јер су зла. **21** А ко истину чини иде к виделу, да се виде дела његова, јер су у Богу учињена. **22** А потом дође Исус и ученици Његови у јудејску земљу, и онде живљаше с њима и крштаваше. **23** А Јован крштаваше у Енону близу Салима, јер онде беше много воде; и долажаху те их крштаваше. **24** Јер још не беше Јован бачен у

тамницу. 25 Тада постаде распра међу ученицима Јовановим и Јеврејима око чишћења. 26 И дођоше к Јовану и рекоше му: Рави! Онај што беше с тобом преко Јордана, за кога си ти сведочио, ево он крштава, и сви иду к њему. 27 Јован одговори и рече: Не може човек ништа примити ако му не буде дано с неба. 28 Ви сами мени сведочите да рекох: Ја нисам Христос, него сам послан пред Њим. 29 Ко има невесту женик је, а пријатељ жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се гласу жениковом. Ова дакле радост моја испуни се. 30 Онај треба да расте, а ја да се умањујем. 31 Који одозго долази над свима је; који је са земље од земље је, и говори од земље; који долази с неба над свима је. 32 И шта виде и чу оно сведочи; и сведочанство Његово нико не прима. 33 Који прими Његово сведочанство, потврди да је Бог истинит. 34 Јер кога Бог посла, онај речи Божије говори: јер Бог Духа не даје на меру. 35 Јер Отац љуби Сина, и све даде у руке Његове. 36 Ко верује Сина, има живот вечни; а ко не верује Сина, неће видети живот, него гнев Божји остаје на њему. (aĩōnios g166)

4 Кад разуме, дакле, Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и крштава него Јован 2 (Исус пак сам не крштаваше него ученици Његови), 3 Остави Јудеју, и отиде опет у Галилеју. 4 А ваљало Му је проћи кроз Самарију. 5 Тако дође у град самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу, сину свом. 6 А онде беше извор Јаковљев; и Исус уморан од пута сеђаше на извору; а беше око шестог сахата. 7 Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус; дај ми да пијем. 8 (Јер ученици Његови беху отишли у град да купе јела.) 9 Рече Му жена Самарјанка; како ти, Јеврејин будући, можеш искати од мене, жене Самарјанке, да пијеш? Јер се Јевреји не мешају са Самарјанима. 10 Одговори Исус и рече јој: Да ти знаш дар Божји, и ко је тај који ти говори: Дај ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу. 11 Рече Му жена: Господе! Ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш дакле узети воду живу? 12 Еда ли си ти већи од нашег оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова? 13 Одговори исус и рече јој: Сваки који пије од ове

воде опет ће ожеднети; 14 А који пије од воде коју ћу му ја дати неће ожеднети довека; него вода што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни. (aĩōn g165, aĩōnios g166) 15 Рече Му жена: Господе! Дај ми те воде да не жедним нити да долазим овамо на воду. 16 Рече јој Исус: Иди зовни мужа свог, и дођи овамо. 17 Одговори жена и рече Му: Немам мужа. Рече јој Исус: Добро си казала: Немам мужа; 18 Јер си пет мужева имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право казала. 19 Рече Му жена: Господе! Видим да си ти пророк. 20 Оци наши молише се Богу на овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму место где се треба молити. 21 Рече јој Исус: Жено! Веруј ми да иде време кад се нећете молити Оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму. 22 Ви не знате чему се молити; а ми знамо чему се молимо: јер је спасење од Јевреја. 23 Али иде време, и већ је настало, кад ће се прави богомољци молити Оцу духом и истином, јер Отац хоће такве богомољце. 24 Бог је Дух; и који Му се моле, духом и истином треба да се моле. 25 Рече Му жена: Знаш да ће доћи Месија који се зове Христос, кад Он дође казаће нам све. 26 Рече јој Исус: Ја сам који с тобом говорим. 27 И тада дођоше ученици Његови, и чуђаху се где говораше са женом; али ниједан не рече: Шта хоћеш? Или шта говориш с њом? 28 А жена остави судове своје и отиде у град и рече људима: 29 Ходите да видите човека који ми каза све што сам учинила: да није то Христос? 30 Изиђоше, дакле, из града и пођоше к Њему. 31 А ученици Његови мољаху Га, међутим, говорећи: Рави! Једи. 32 А Он им рече: Ја имам јело да једем за које ви не знате. 33 Тада ученици говораху међу собом: Већ ако Му ко донесе да једе? 34 А Он им рече: Јело је моје да извршим вољу Оног који ме је послао, и да свршим Његов посао. 35 Не кажете ли ви да су још четири месеца па ће жетва приспети? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву. 36 И који жње прима плату, и сабира род за живот вечни, да се радују заједно и који сеје и који жње; (aĩōnios g166) 37 Јер је у том истинита беседа да је други који сеје а други који жње. 38 Ја вас послах да жњете где се ви не трудисте; други се трудише, а ви у посао њихов уђосте. 39 И из града оног

много од Самарјана вероваше Га за беседу жене која сведочаше: Каза ми све што сам учинила. 40 Кад дођоше, дакле, Самарјани к Њему, мољаху Га да би остао код њих; и онде оста два дана. 41 И много их више верова за Његову беседу. 42 А жени говораху: Сад не верујемо више за твоју беседу, јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста спас свету, Христос. 43 А после два дана изиђе оданде, и отиде у Галилеју: 44 Јер сам Исус сведочаше да пророк на својој постојбини нема части. 45 А кад дође у Галилеју, примише Га Галилејци који беху видели све што учини у Јерусалиму на празник; јер и они идоше на празник. 46 Дође пак Исус опет у Кану галилејску, где претвори воду у вино. И беше неки царев човек чији син боловаше у Капернауму. 47 Овај чувши да Исус дође из Јудеје у Галилеју, дође к Њему и мољаше Га да сиђе и да му исцели сина; јер беше на самрти. 48 И рече му Исус: Ако не видите знака и чудеса, не верујете. 49 Рече Му царев човек: Господе! Сиђи док није умрло дете моје. 50 Рече му Исус: Иди, син је твој здрав. И верова човек речи коју му рече Исус, и пође. 51 И одмах кад он силажаше, гле, сретоше га слуге његове и јавише му говорећи: Син је твој здрав. 52 Тада питаше за сахат у који му лакше би; и казаше му: Јуче у седмом сахату пусти га грозница. 53 Тада разуме отац да беше онај сахат у који му рече Исус: Син је твој здрав. И верова он и сва кућа његова. 54 Ово опет друго чудо учини Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

5 А потом беше празник јеврејски, и изиђе Исус у Јерусалим. 2 У Јерусалиму, пак, код Овчијих врата има бања, која се зове јеврејски Витезда, и око ње пет покривених тремова, 3 У којима лежаше мноштво болесника, слепих, хромих, сувих, који чекаху да се заљуја вода; 4 Јер анђео Господњи силажаше у одређено време у бању и мућаше воду; и који најпре улажаше пошто се замути вода, оздрављаше, макар каква болест да је на њему. 5 А онде беше један човек који тридесет и осам година беше болестан. 6 Кад виде Исус овог где лежи, и разуме да је већ одавно болестан, рече му: Хоћеш ли да будеш здрав? 7 Одговори Му болесни: Да, Господе; али немам човека да ме спусти у бању кад се замути вода; а док ја дођем други сиђе пре мене. 8 Рече му Исус: Устани,

узми одар свој и ходи. 9 И одмах оздрави човек, и узевши одар свој хођаше. А тај дан беше субота. 10 Тада говораху Јевреји ономе што оздрави: Данас је субота и не ваља ти одра носити. 11 А он им одговори: Који ме исцели он ми рече: Узми одар свој и ходи. 12 А они га запиташе: Ко је тај човек који ти рече: Узми одар свој и ходи? 13 А исцељени не знаше ко је; јер се Исус уклони, јер људства много беше на месту. 14 А потом га нађе Исус у цркви и рече му: Ето си здрав, више не греши, да ти не буде горе. 15 А човек отиде и каза Јеврејима да је оно Исус који га исцели. 16 И зато гоњаху Јевреји Исуса, и гледаху да Га убију, јер чињаше то у суботу. 17 А Исус им одговараше: Отац мој досле чини, и ја чиним. 18 И зато још више гледаху Јевреји да Га убију што не само квараше суботу него и Оцем својим називаше Бога и грађаше се једнак Богу. 19 А Исус одговарајући рече им: Заиста, заиста вам кажем: Син не може ништа чинити сам од себе него шта види да Отац чини; јер шта Он чини оно и Син чини онако; 20 Јер Отац Сина љуби, и све Му показује што сам чини; и показаће Му већа дела од ових да се ви чудите. 21 Јер као што Отац подиже мртве и оживљује, тако и Син које хоће оживљује. 22 Јер Отац не суди никоме, него сав суд даде Сину, 23 Да сви поштују Сина као што Оца поштују. Ко не поштује Сина не поштује Оца који Га је послао. 24 Заиста, заиста вам кажем: Ко моју реч слуша и верује Ономе који је мене послао, има живот вечни, и не долази на суд, него је прешао из смрти у живот. (aionios g166) 25 Заиста, заиста вам кажем: Иде час и већ је настао, кад ће мртви чути глас Сина Божијег, и чувши оживети. 26 Јер као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи; 27 И даде Му власт да и суд чини, јер је Син човечији. 28 Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас Сина Божијег, 29 И изићи ће који су чинили добро у васкрсење живота, а који су чинили зло у васкрсење суда. 30 Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који ме је послао. 31 Ако ја сведочим за себе, сведочанство моје није истинито. 32 Има други који сведочи за мене; и знам да је истинито сведочанство што сведочи

за мене. 33 Ви посласте к Јовану, и посведочи вам за истину; 34 А ја не примам сведочанства од човека, него ово говорим да се ви спасете. 35 Он беше видело које гораше и светљаше, а ви се хтесте мало времена радовати његовом светљењу. 36 Али ја имам сведочанство веће од Јованова; јер послови које ми даде Отац да их свршим, ови послови које ја радим сведоче за мене да ме Отац посла. 37 И Отац који ме посла сам сведочи за мене. Ни глас Његов кад чувсте ни лице Његово видесте. 38 И реч Његову немате у себи да стоји; јер ви не верујете Ономе кога Он посла. 39 Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вечни; и она сведоче за мене. (aiōnios g166) 40 И нећете да дођете к мени да имате живот. 41 Ја не примам славе од људи. 42 Него вас познајем да љубави Божије немате у себи. 43 Ја дођох у име Оца свог и не примате ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити. 44 Како ви можете веровати кад примате славу један од другог, а славе која је од јединог Бога не тражите? 45 Не мислите да ћу вас тужити Оцу; има који вас тужи, Мојсије, у кога се ви уздате. 46 Јер да сте веровали Мојсију тако бисте веровали и мени; јер он писа за мене. 47 А кад његовим писмима не верујете како ћете веровати мојим речима?

6 Потом отиде Исус преко мора галилејског код Тиверијаде. 2 И за Њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса Његова која чињаше на болесницима. 3 А Исус изиђе на гору, и онде сеђаше са ученицима својим. 4 А беше близу пасха, празник јеврејски. 5 Подигнувши, дакле, Исус очи, и видевши да мноштво народа иде к Њему, рече Филипу: Где ћемо купити хлеба да ови једу? 6 А ово говораше кушајући га, јер сам знаше шта ће чинити. 7 Одговори Му Филип: Двеста гроша хлеба није доста да сваком од њих по мало допадне. 8 Рече Му један од ученика Његових, Андрија, брат Симона Петра: 9 Овде има једно момче које има пет хлебова јечмених и две рибе; али шта је то на толики свет! 10 А Исус рече: Посадите људе. А беше траве много на ономе месту. Посади се дакле људи на број око пет хиљада. 11 А Исус узевши оне хлебове, и давши хвалу, даде ученицима, а ученици онима који беху посађени; тако и од риба колико хтеше. 12 И кад

се наситише, рече ученицима својим: Скупите комаде што претекоше да ништа не пропадне. 13 И скупише, и напунише дванаест котарица комада од пет хлебова јечмених што претече иза оних што су јели. 14 А људи видевши чудо које учини Исус говораху: Ово је заиста онај пророк који треба да дође на свет. 15 А кад разуме Исус да хоће да дођу да Га ухвате и да Га учине царем, отиде опет у гору сам. 16 А кад би увече сиђоше ученици Његови на море, 17 И уђоше у лађу, и пођоше преко мора у Капернаум. И већ се беше смркло, а Исус не беше дошао к њима. 18 А море се подизаше од великог ветра. 19 Возивши, пак, око двадесет и пет или тридесет потркалишта угледаше Исуса где иде по мору и беше дошао близу до лађе, и уплашише се. 20 А Он им рече: Ја сам; не бојте се. 21 Онда Га с радосћу узеше у лађу; и одмах лађа би на земљи у коју иђаху. 22 Сутрадан, пак, народ који стајаше преко мора кад виде да лађе друге не беше онде осим оне једне што у њу уђоше ученици Његови, и да не уђе Исус с ученицима својим у лађу него сами ученици Његови отидоше, 23 А друге лађе из Тиверијаде дођоше близу оног места где једоше хлеб кад Господ даде хвалу, 24 Кад виде народ да Исуса не беше онде ни ученика Његових, уђоше и они у лађе, и дођоше у Капернаум да траже Исуса. 25 И нашавши Га преко мора рекоше Му: Рави! Кад си дошао овамо? 26 Исус им одговори и рече: Заиста, заиста вам кажем: не тражите ме што чудеса видесте, него што једосте хлеба и наситисте се. 27 Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вечни живот, које ће вам дати Син човечији, јер овог потврди Отац Бог. (aiōnios g166) 28 А они Му рекоше: Шта ћемо чинити да радимо дела Божија? 29 Одговори Исус и рече им: Ово је дело Божије да верујете оног кога Он посла. 30 А они Му рекоше: Какав дакле ти показујеш знак да видимо и да верујемо? Шта радиш ти? 31 Очеви наши једоше ману у пустињи, као што је написано: Хлеб с неба даде им да једу. 32 Тада им рече Исус: Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не даде вама хлеб с неба, него вам Отац мој даје хлеб истинити с неба; 33 Јер је хлеб Божији онај који силази с неба и даје живот свету. 34 Тада Му рекоше: Господе! Дај нам свагда тај хлеб. 35 А Исус им рече: Ја сам хлеб живота:

Који мени долази неће огладнети, и који мене верује неће никад ожеднети. 36 Него вам казах да ме и видесте и не верујете. 37 Све што мени даје Отац к мени ће доћи; и који долази к мени нећу га истерати напоље. 38 Јер сићох с неба не да чиним вољу своју, него вољу Оца који ме посла. 39 А ово је воља Оца који ме посла да од оног што ми даде ништа не изгубим, него да га васкрснем у последњи дан. 40 А ово је воља Оног који ме посла да сваки који види Сина и верује Га има живот вечни; и ја ћу га васкрснути у последњи дан. (aiōnios g166) 41 Тада викаху Јевреји на Њега што рече: Ја сам хлеб који сић с неба. 42 И говораху: Није ли ово Исус, син Јосифов, коме ми знамо оца и матер? Како дакле он говори: Ја сићох с неба? 43 Онда Исус одговори и рече им: Не вичите међу собом. 44 Нико не може доћи к мени ако га не довуче Отац који ме посла; и ја ћу га васкрснути у последњи дан. 45 У пророцима стоји написано: и биће сви научени од Бога. Сваки који чује од Оца и научи, доћи ће к мени. 46 Не да је ко видео Оца осим Оног који је од Бога: Он виде Оца. 47 Заиста, заиста вам кажем: који верује мене има живот вечни. (aiōnios g166) 48 Ја сам Хлеб живота. 49 Очеви ваши једоше ману у пустињи, и помреше. 50 Ово је хлеб који силази с неба: да који од Њега једе не умре. 51 Ја сам хлеб живи који сић с неба; који једе од овог хлеба живеће вавек; и хлеб који ћу ја дати тело је моје, које ћу дати за живот света. (aiōn g165) 52 А Јевреји се препираху међу собом говорећи: Како може овај дати нама тело своје да једемо? 53 А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: ако не једете тело Сина човечијег и не пијете крв Његову, нећете имати живот у себи. 54 Који једе моје тело и пије моју крв има живот вечни, и ја ћу га васкрснути у последњи дан: (aiōnios g166) 55 Јер је тело моје право јело и крв моја право пиће. 56 Који једе моје тело и пије моју крв стоји у мени и ја у њему. 57 Као што ме посла живи Отац, и ја живим Оца ради; и који једе мене и он ће живети мене ради. 58 Ово је хлеб који сић с неба: не као што ваши очеви једоше ману, и помреше; који једе хлеб овај живеће вавек. (aiōn g165) 59 Ово рече у зборници кад учаше у Капернауму. 60 Тада многи од ученика Његових који слушаху рекоше: Ово је тврда беседа! Ко је може слушати? 61 А

Исус знајући у себи да ученици Његови вичу на то, рече им: Зар вас ово саблажњава? 62 А кад видите Сина човечијег да одлази горе где је пре био? 63 Дух је оно што оживљава; тело не помаже ништа. Речи које вам ја рекох дух су и живот су. 64 Али имају неки међу вама који не верују. Јер знаше Исус од почетка који су што не верују, и ко ће Га издати. 65 И рече: Зато вам рекох да нико не може доћи к мени ако му не буде дано од Оца мог. 66 Од тада многи од ученика Његових отидоше натраг, и више не иђаху с Њим. 67 А Исус рече дванаесторици: Да нећете и ви отићи? 68 Тада Му одговори Симон Петар: Господе! Ко ме ћемо ићи? Ти имаш речи вечног живота. (aiōnios g166) 69 И ми веровасмо и познасмо да си Ти Христос, Син Бога Живога. 70 Исус им одговори: Не изабрах ли ја вас дванаесторицу, и један је од вас ђаво? 71 А говораше за Јуду Симонова Искариота, јер Га он хтеде издати, и беше један од дванаесторице.

7 И потом хођаше Исус по Галилеји; јер по Јудеји не хтеде да ходи, јер гледаху Јевреји да Га убију. 2 Беше пак близу празник јеврејски, грађење сеница. 3 Тада Му рекоше браћа Његова: Изиђи одавде и иди у Јудеју, да и ученици Твоји виде дела која чиниш; 4 Јер нико не чини шта тајно, а сам тражи да је познат. Ако то чиниш јави себе свету. 5 Јер ни браћа Његова не вероваху Га. 6 Тада им рече Исус: Време моје још није дошло, а време је ваше свагда готово. 7 Не може свет мрзети на вас: а на мене мрзи, јер ја сведочим за њ да су дела његова зла. 8 Ви изиђите на празник овај: ја још нећу изићи на празник овај, јер се моје време још није навршило. 9 Рекавши им ово оста у Галилеји. 10 А кад изиђоше браћа Његова на празник, тада и сам изиђе, не јавно него као тајно. 11 А Јевреји Га тражаху на празник и говораху: Где је он? 12 И беху за Њ многе распре у народу: једни говораху да је добар, а други: Није, него вара народ. 13 Али нико не говораше јавно за Њ од страха јеврејског. 14 Али одмах у половини празника изиђе Исус у цркву и учаше. 15 И дивљаху се Јевреји говорећи: Како овај зна књиге, а није се учио? 16 Тада им одговори Исус и рече: Моја наука није моја, него Оног који ме је послао. 17 Ко хоће Његову вољу творити, разумеће је ли ова наука од Бога или ја сам од себе говорим. 18 Који говори сам од себе,

славу своју тражи; а ко тражи славу оног који га је послао, он је истинит и у њему нема неправде. 19 Не даде ли Мојсије вама закон и нико од вас не живи по закону? Зашто тражите да ме убијете? 20 Одговори народ и рече: Је ли ђаво у теби? Ко тражи да те убије? 21 Одговори Исус и рече им: Једно дело учиних и сви се дивите томе. 22 Мојсије вам даде да се обрезујете (не као да је од Мојсија него од отаца); и у суботу обрезујете човека. 23 Ако се човек у суботу обрезује да се не поквари закон Мојсијев, срдите ли се на мене што свега човека исцелих у суботу? 24 Не гледајте ко је ко кад судите, него праведан суд судите. 25 Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то онај ког траже да убију? 26 И гле, како говори слободно и ништа му не веле: Да не дознаше наши кнезови да је он заиста Христос? 27 Али овог знамо откуда је; а Христос кад дође, нико неће знати откуда је. 28 Тада Исус повика у цркви учећи и рече: и мене познајете и знате откуда сам; и сам од себе не дођох, него има Истинити који ме посла, ког ви не знате. 29 Ја Га знам, јер сам од Њега и Он ме посла. 30 Тада гледаху да Га ухвате; и нико не метну на Њ руке, јер још не беше дошао час Његов. 31 А од народа многи Га вероваше, и говораху: Кад дође Христос еда ли ће више чудеса чинити него Овај што чини? 32 Чуше фарисеји од народа такав говор за Њега, и послаше фарисеји и главари свештенички слуге да Га ухвате. 33 Тада рече Исус: Још сам мало времена с вама, па идем к Ономе који ме посла. 34 Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи. 35 А Јевреји рекоше међу собом: Куда ће овај ићи да га ми не нађемо? Неће ли ићи међу растркане Грке, и Грке учити? 36 Шта значи ова реч што рече: Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи? 37 А у последњи велики дан празника стајаше Исус и викаше говорећи: Ко је жедан нека дође к мени и пије. 38 Који ме верује, као што писмо рече, из његова тела потећи ће реке живе воде. 39 А ово рече за Духа ког после примише они који верују у име Његово: јер Дух Свети још не беше на њима, јер Исус још не беше прослављен. 40 А многи од народа чувши ове речи говораху: Ово је заиста пророк. 41 Други говораху: Ово је Христос.

А једни говораху: Зар ће Христос из Галилеје доћи? 42 Не каза ли писмо да ће Христос доћи од семена Давидовог, и из села Витлејема одакле беше Давид? 43 Тако распра постаде у народу Њега ради. 44 А неки од њих хтеше да Га ухвате; али нико не метну руку на Њ. 45 Дођоше пак слуге ка главарима свештеничким и фарисејима; и они им рекоше: Зашто га не доведосте? 46 А слуге одговорише: Никад човек није тако говорио као овај човек. 47 Тада им одговорише фарисеји: Зар се и ви преваристе? 48 Верова ли га ко од кнезова или од фарисеја? 49 Него народ овај, који не зна закон, проклет је. 50 Рече им Никодим што долази к Њему ноћу, који беше један од њих: 51 Еда ли закон наш суди човеку докле га најпре не саслуша и дозна шта чини? 52 Одговорише му и рекоше: Ниси ли и ти из Галилеје? Разгледај и види да пророк из Галилеје не долази. 53 И отидоше сваки својој кући.

8 А Исус отиде на гору Маслинску. 2 А ујутру опет дође у цркву, и сав народ иђаше к Њему; и седавши учаше их. 3 А књижевници и фарисеји доведоше к Њему жену ухваћену у прељуби, и поставивши је на среду 4 Рекоше Му: Учитељу! Ова је жена ухваћена сад у прељуби; 5 А Мојсије нам у закону заповеди да такве камењем убијамо; а ти шта велиш? 6 Ово, пак, рекоше кушајући Га да би Га имали за шта окривити. А Исус саже се доле и писаше прстом по земљи (не гледајући на њих). 7 А кад Га једнако питаху, исправи се и рече им: Који је међу вама без греха нека најпре баци камен на њу. 8 Па се опет саже доле и писаше по земљи. 9 А кад они то чуше, и покарани будући од своје савести излажаху један за другим почевши од старешина до последњих; и оста Исус сам и жена стојећи на среди. 10 А кад се Исус исправи, и не видевши ни једног до саму жену, рече јој: Жено! Где су они што те тужаху? Ниједан те не осуди? 11 А она рече: Ниједан, Господе! А Исус јој рече: Ни ја те не осуђујем, иди, и одселе више не греши. 12 Исус им, пак, опет рече: Ја сам видело свету: ко иде за мном неће ходити по тами, него ће имати видело живота. 13 Тада Му рекоше фарисеји: Ти сам за себе сведочиш: сведочанство твоје није истинито. 14 Исус одговори и рече им: Ако ја сведочим сам за себе истинито је сведочанство

моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не знате откуда долазим и куда идем. 15 Ви судите по телу, ја не судим никоме. 16 И ако судим ја, суд је мој прав: јер нисам сам, него ја и Отац који ме посла. 17 А и у закону вашем стоји написано да је сведочанство двојице људи истинито. 18 Ја сам који сведочим сам за себе, и сведочи за мене Отац који ме посла. 19 Тада Му говораху: Где је отац твој? Исус одговори: Ни мене знате ни Оца мог; кад бисте знали мене, знали бисте и Оца мог. 20 Ове речи рече Исус код хазне Божије кад учаше у цркви; и нико Га не ухвати, јер још не беше дошао час Његов. 21 А Исус им опет рече: Ја идем, и тражићете ме; и помрећете у свом греху; куд ја идем ви не можете доћи. 22 Тада рекоше Јевреји: Да се неће сам убити, што говори: Куд ја идем ви не можете доћи? 23 И рече им: Ви сте од нижих, ја сам од виших; ви сте од овог света, ја нисам од овог света. 24 Тако вам казах да ћете помрети у гресима својим; јер ако не узверујете да сам ја, помрећете у гресима својим. 25 Тада Му говораху: Ко си ти? И рече им Исус: Почетак, како вам и кажем. 26 Много имам за вас говорити и судити; али Онај који ме посла истинит је, и ја оно говорим свету што чух од Њега. 27 Не разумеше, дакле, да им говораше за Оца. 28 А Исус им рече: Кад подигнете Сина човечијег, онда ћете дознати да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него како ме научи Отац мој онако говорим. 29 И Онај који ме посла са мном је. Не остави Отац мене самог; јер ја свагда чиним шта је Њему угодно. 30 Кад ово говораше, многи Га вероваше. 31 Тада Исус говораше оним Јеврејима који Му вероваше: Ако ви останете на мојој беседи, заиста ћете бити ученици моји, 32 И познаћете истину, и истина ће вас избавити. 33 Одговорише и рекоше Му: Ми смо семе Авраамова, и никоме нисмо робовали никад; како ти говориш да ћемо се избавити? 34 Исус им одговори: Заиста, заиста вам кажем да је сваки који чини грех роб греху. 35 А роб не остаје у кући вавек, син остаје вавек. (αἰὼν γ165) 36 Ако вас, дакле, Син избави, заиста ћете бити избављени. 37 Знаш да сте семе Авраамова; али гледате да ме убијете, јер моја беседа не може у вас да стане. 38 Ја говорим шта видех од Оца свог; и ви тако чините шта видесте од оца свог. 39 Одговорише и

рекоше Му: Отац је наш Авраам. Исус им рече: Кад бисте ви били деца Авраамова, чинили бисте дела Авраамова. 40 А сад гледате мене да убијете, човека који вам истину казах коју чух од Бога: Тако Авраам није чинио. 41 Ви чините дела оца свог. Тада Му рекоше: Ми нисмо рођени од курварства: једног Оца имамо, Бога. 42 А Исус им рече: Кад би Бог био ваш Отац, љубили бисте мене; јер ја од Бога изиђох и дођох; јер не дођох сам од себе, него ме Он посла. 43 Зашто не разумете говор мој? Јер не можете речи моје да слушате. 44 Ваш је отац ђаво; и сласти оца свог хоћете да чините: он је крвник људски од почетка, и не стоји на истини; јер нема истине у њему; кад говори лаж, своје говори: јер је лажа и отац лажи. 45 А мени не верујете, јер ја истину говорим. 46 Који ме од вас кори за грех? Ако ли истину говорим, зашто ми ви не верујете? 47 Ко је од Бога речи Божије слуша; зато ви не слушате, јер нисте од Бога. 48 Тада одговорише Јевреји и рекоше Му: Не говоримо ли ми право да си ти Самарјанин, и да је ђаво у теби. 49 Исус одговори: У мени ђавола нема, него поштујем Оца свог; а ви мене срамотите. 50 А ја не тражим славе своје; има који тражи и суди. 51 Заиста, заиста вам кажем: ко одржи реч моју неће видети смрт до века. (αἰὼν γ165) 52 Тада Му рекоше Јевреји: Сад видесмо да је ђаво у теби: Авраам умре и пророци, а ти говориш: Ко одржи реч моју неће окусити смрт до века. (αἰὼν γ165) 53 Еда ли си ти већи од оца нашег Авраама, који умре? И пророци помреше: ко се ти сам градиш? 54 Исус одговори: Ако се ја сам славим, слава је моја ништа: Отац је мој који ме слави, за ког ви говорите да је ваш Бог. 55 И не познајете Га, а ја Га знам; и ако кажем да Га не знам бићу лажа као ви. Него Га знам, и реч Његову држим. 56 Авраам, отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, и обрадова се. 57 Тада Му рекоше Јевреји: Још ти нема педесет година, и Авраама ли си видео? 58 А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: Ја сам пре него се Авраам родио. 59 Тада узеше камење да баце на Њ; а Исус се сакри, и изађе из цркве прошаваши између њих и отиде тако.

9 И пролазећи виде човека слепог од рођења. 2 И запиташе Га ученици Његови говорећи: Рави! Ко сагреси, или овај или родитељи његови, те се

роди слеп? 3 Исус одговори: Ни он сагреша ни родитељи његови, него да се јаве дела Божија на њему. 4 Мени ваља радити дела Оног који ме посла док је дан: доћи ће ноћ кад нико не може радити. 5 Док сам на свету видело сам свету. 6 Рекавши ово плуњу на земљу и начини као од плувачке, и помаза калом очи слепоме, 7 И рече: Иди умиј се у бањи силоамској (које значи послан). Отиде, дакле, и уми се, и дође гледајући. 8 А суседи и који га беху видели пре да беше слеп говораху: Није ли ово онај што сеђаше и прошаше? 9 Једни говораху: Он је; а други: Налик је на њ. А он говораше: Ја сам. 10 Тада му говораху: Како ти се отворише очи? 11 Он одговори и рече: Човек који се зове Исус начини као, и помаза очи моје, и рече ми: Иди у бању силоамску и умиј се. А кад отидох и умих се, прогледах. 12 Тада му рекоше: Где је он? Рече: Не знам. 13 Тада га поведоше к фарисејима, оног што беше некад слеп. 14 А беше субота кад начини Исус као и отвори му очи. 15 Тада га опет питаху и фарисеји како прогледа. А он им рече: Као метну ми на очи, и умих се и видим. 16 Тада говораху неки од фарисеја: Није овај човек од Бога јер не светкује суботе. Други говораху: Како може човек грешан таква чудеса чинити? И поста распра међу њима. 17 Рекоше, дакле, опет слепцу: Шта кажеш ти за њега што ти отвори очи твоје? А он рече: Пророк је. 18 Тада Јевреји не вероваше за њега да беше слеп и прогледа, док не дозваше родитеље оног што је прогледао, 19 И запиташе их говорећи: Је ли ово ваш син за кога ви говорите да се роди слеп? Како, дакле, сад види? 20 А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш и да се роди слеп, 21 А како сад види не знамо: или ко му отвори очи ми не знамо; он је велики, питајте њега, нека сам каже за себе. 22 Ово рекоше родитељи његови, јер се бојаху Јевреја; јер се Јевреји беху договорили да буде искључен из зборнице ко Га призна за Христа. 23 Зато рекоше родитељи његови: Он је велики, питајте њега. 24 Тада, по други пут дозваше човека који је био слеп и рекоше му: Дај Богу славу; ми знамо да је човек овај грешан. 25 А он одговори и рече: Је ли грешан не знам; само знам да ја бејах слеп, а сад видим. 26 Тада му опет рекоше: Шта

ти учини, како отвори очи твоје? 27 Одговори им: Ја вам већ казах, и не слушасте; шта ћете опет слушати? Већ ако и ви хоћете ученици његови да budete? 28 А они га укорише, и рекоше му: Ти си ученик његов, а ми смо ученици Мојсијеви. 29 Ми знамо да с Мојсијем говори Бог; а овог не знамо откуда је. 30 А човек одговори и рече им: То и јесте за чудо што ви не знате откуд је, а Он отвори очи моје. 31 А знамо да Бог не слуша грешника; него ако ко поштује Бога и вољу Његову твори, оног слуша. 32 Откако је света није чувено да ко отвори очи рођеном слепцу. (αἰὼν g165) 33 Кад Он не би био од Бога не би могао ништа чинити. 34 Одговорише и рекоше му: Ти си се родио сав у гресима, па зар ти нас да учиш? И истераше га напоље. 35 Исус чу да га истераше напоље; и наставши га рече му; верујеш ли ти Сина Божијег? 36 Он одговори и рече: Ко је, Господе, да Га верујем? 37 А Исус му рече: и видео си га, и који говори с тобом Га је. 38 А он рече: Верујем Господе! И поклони Му се. 39 И рече Исус: Ја дођох на суд на овај свет, да виде који не виде, и који виде да постану слепи. 40 И чуше ово неки од фарисеја који беху с Њим, и рекоше Му: Еда ли смо ми слепи? 41 Рече им Исус: Када бисте били слепи не бисте имали греха, а сад говорите да видите, тако ваш грех остаје.

10 Заиста, заиста вам кажем: ко не улази на врата у тор овчији него прелази на другом месту он је лупеж и хајдук; 2 А који улази на врата јесте пастир овцама. 3 Њему вратар отвара, и овце глас његов слушају, и своје овце зове по имену, и изгони их; 4 И кад своје овце истера, иде пред њима, и овце иду за њим, јер познају глас његов. 5 А за туђином неће да иду, него беже од њега, јер не познају глас туђи. 6 Ову причу каза им Исус, али они не разумеше шта то беше што им каза. 7 Тада им рече Исус опет: Заиста, заиста вам кажем: ја сам врата к овцама. 8 Сви колико их год дође пре мене лупежи су и хајдуци; али их овце не послушаше. 9 Ја сам врата; ко уђе кроза ме спашће се, и ући ће и изићи ће, и пашу ће наћи. 10 Лупеж не долази низашта друго него да украде и убије и погуби; ја дођох да имају живот и изобиље. 11 Ја сам пастир добри; пастир добри душу своју полаже за овце. 12 А најамник, који није пастир, коме нису овце своје, види вука где

иде, и оставља овце, и бежи: и вук зграби овце и распуди их; 13 А најамник бежи, јер је најамник и не мари за овце. 14 Ја сам пастир добри и знам своје, и моје мене знају. 15 Као што мене зна Отац и ја знам Оца; и душу своју полажем за овце. 16 И друге овце имам које нису из овог тора, и оне ми ваља довести; и чуће глас мој, и биће једно стадо и један пастир. 17 Зато ме Отац љуби, јер ја душу своју полажем да је опет узем. 18 Нико је не отима од мене, него је ја сам од себе полажем. Власт имам положити је и власт имам узети је опет. Ову сам заповест примио од Оца свог. 19 Тада опет поста распра међу Јеврејима за ове речи. 20 Многи од њих говораху: У њему је ђаво, и полудео је; шта га слушате? 21 Други говораху: Ове речи нису лудога; зар може ђаво слепима очи отварати? 22 А беше тада празник обновљења у Јерусалиму, и беше зима. 23 И ходаше Исус у цркви по трему Соломуновом. 24 А Јевреји Га опколише, и говораху Му: Докле ћеш мучити душе наше? Ако си ти Христос, кажи нам слободно. 25 Исус им одговори: Ја вам казах, па не верујете. Дела која творим ја у име Оца свог она сведоче за ме. 26 Али ви не верујете; јер нисте од мојих оваца, као што вам казах. 27 Овце моје слушају глас мој, и ја познајем њих, и за мношвом иду. 28 И ја ћу им дати живот вечни, и никад неће изгинути, и нико их неће отети из руке моје. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Отац мој који ми их даде већи је од свих; и нико их не може отети из руке Оца мог. 30 Ја и Отац једно смо. 31 А Јевреји опет узеше камење да Га убију. 32 Исус им одговори: Многа вам добра дела јавих од Оца свог; за које од оних дела бацате камење на ме? 33 Одговорише Му Јевреји говорећи: За добро дело не бацамо камење на те, него за хулу на Бога, што ти, човек будући, градиш се Бог. 34 Исус им одговори: Не стоји ли написано у закону вашем: Ја рекох: богови сте? 35 Ако оне назва боговима којима реч Божија би, и писмо се не може покварити; 36 Како ви говорите Ономе ког Отац посвети и посла на свет: Хулу на Бога говориш, што рекох: Ја сам Син Божији? 37 Ако не творим дела Оца свог не верујте ми. 38 Ако ли творим, ако мени и не верујете, делима мојим верујте, да познате и верујете да је Отац у мени и ја у Њему. 39 Тада опет гледаху да Га ухвате;

али им се измаче из руку. 40 И отиде опет преко Јордана на оно место где Јован пре крштаваше; и оста онде. 41 И многи дођоше к Њему и говораху: Јован не учини ни једног чуда, али све што каза Јован за Овог истина беше. 42 И многи вероваше Га онде.

11 **Беше пак један болесник, Лазар из Витаније из села Марије и Марте, сестре њене. 2 (А Марија, које брат Лазар боловаше, беше она што помаза Господа миром и отре ноге Његове својом косом.) 3 Онда послаше сестре к Њему говорећи: Господе! Гле, онај који Ти је мио болестан је. 4 А кад чу Исус, рече: Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се прослави Син Божији с ње. 5 А Исус љубљаше Марту и сестру њену и Лазара. 6 А кад чу да је болестан, тада оста два дана на оном месту где беше. 7 А потом рече ученицима: Хајдемо опет у Јудеју. 8 Ученици Му рекоше: Рави! Сад Јудејци хтедоше да Те убију камењем, па опет хоћеш да идеш онамо? 9 Исус одговори: Није ли дванаест сахата у дану? Ко дању иде не спотиче се, јер види видело овог света; 10 А ко иде ноћу спотиче се, јер нема видела у њему. 11 Ово каза, и потом им рече: Лазар, наш пријатељ, заспа; него идем да га пробудим. 12 Онда Му рекоше ученици Његови: Господе! Ако је заспао, устаће. 13 А Исус им рече за смрт његову, а они мишљаху да говори за спавање сна. 14 Тада им Исус каза управо: Лазар умре. 15 И мило ми је вас ради што нисам био онамо да верујете; него хајдемо к њему. 16 Онда Тома, који се зваше Близнац, рече ученицима: Хајдемо и ми да помремо с њим. 17 А кад дође Исус нађе га, а он већ четири дана у гробу. 18 (А Витанија беше близу Јерусалима око петнаест потркалишта.) 19 И многи од Јудејаца беху дошли к Марти и Марији да их теше за братом њиховим. 20 Кад Марта дакле чу да Исус иде, изађе преда Њ, а Марија сеђаше дома. 21 Онда рече Марта Исусу: Господе! Да си Ти био овде не би мој брат умро. 22 А и сад знам да шта заиштеш у Бога даће ти Бог. 23 Исус јој рече: Брат ће твој устати. 24 Марта Му рече: Знам да ће устати о васкрсењу, у последњи дан. 25 А Исус јој рече: Ја сам васкрсење и живот; који верује мене ако и умре живеће. 26 И ниједан који живи и верује мене неће умрети вавек. Верујеш ли ово? (aiōn g165) 27**

Рече Му: Да, Господе! Ја веровах да си Ти Христос, Син Божији који је требало да дође на свет. 28 И ово рекавши отиде те зовну тајно Марију, сестру своју говорећи: Учитељ је дошао, и зове те. 29 А она кад чу, уста брзо и отиде к Њему. 30 Јер Исус још не беше дошао у село, него беше на оном месту где Га сретете Марта. 31 А Јудејци онда који беху с њом у кући и тешаху је, кад видеше Марију да брзо уста и изиђе, пођоше за њом говорећи да иде на гроб да плаче онамо. 32 А Марија како дође где беше Исус, и виде Га, паде на ноге Његове говорећи Му: Господе! Да си Ти био овде, не би умро мој брат. 33 Онда Исус кад је виде где плаче, и где плачу Јудејци који дођоше с њом, згрози се у духу, и сам постаде жалостан. 34 И рече: Где сте га метнули? Рекоше Му: Господе! Хајде да видиш. 35 Ударише сузе Исусу. 36 Онда Јудејци говораху: Гледај како га љубљаше, 37 А неки од њих рекоше: Не могаше ли овај који отвори очи слепцу учинити да и овај не умре? 38 А Исус опет се згрози у себи, и дође на гроб; а беше пећина, и камен лежаше на њој. 39 Исус рече: Узмите камен. Рече Му Марта, сестра оног што је умро: Господе! Већ смрди; јер су четири дана како је умро. 40 Исус јој рече: Не рекох ли ти да ако верујеш видећеш славу Божију? 41 Узеше, дакле, камен где лежаше мртавац; а Исус подиже очи горе, и рече: Оче! Хвала Ти што си ме услишио. 42 А ја знадох да ме свагда слушаш; него рекох народа ради који овде стоји, да верују да си ме Ти послао. 43 И ово рекавши зовну гласно: Лазаре! Изиди напоље. 44 И изиде мртавац обавит платном по рукама и по ногама, и лице његово убрусом повезано. Исус им рече: Разрешите га и пустите нек иде. 45 Онда многи од Јудејаца који беху дошли к Марији и видеше шта учини Исус, вероваше Га. 46 А неки од њих отидоше к фарисејима и казаше им шта учини Исус. 47 Онда главари свештенички и фарисеји сабраше скупштину, и говораху: Шта ћемо чинити? Човек овај чини многа чудеса. 48 Ако га оставимо тако, сви ће га веровати; па ће доћи Римљани и узети нам земљу и народ. 49 А један од њих, по имену Кајафа, који оне године беше поглавар свештенички, рече им: Ви не знате ништа; 50 И не мислите да је нама боље да један човек умре за народ, неголи да народ сав пропадне. 51 А

ово не рече сам од себе, него, будући поглавар свештенички оне године, прорече да Исусу ваља умрети за народ; 52 И не само за народ, него да и расејану децу Божију скупи уједно. 53 Од тога, дакле, дана договорише се да Га убију. 54 А Исус више не хођаше јавно по Јудејцима, него оданде отиде у крај близу пустиње у град по имену Јефрем, и онде хођаше с ученицима својим. 55 А беше близу пасха јеврејска, и многи из оног краја дођоше у Јерусалим пре пасхе да се очисте. 56 Тада тражаху Исуса, и стојећи у цркви говораху међу собом: Шта мислите ви зашто не долази на празник? 57 А главари свештенички и фарисеји издаше заповест ако Га ко опази где је, да јави да Га ухватите.

12 А Исус пре пасхе на шест дана дође у Витанију где беше Лазар што умре, кога подиже из мртвих. 2 Онде Му, пак, зготовише вечеру, и Марта служаше, а и Лазар сеђаше с њим за трпезом; 3 А Марија узевши литру правог нардовог многоценог мира помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге Његове; а кућа се напуни мириса од мира. 4 Онда рече један од ученика Његових, Јуда Симонов Искариотски, који Га после издаде: 5 Зашто се ово миро не продаде за триста гроша и не даде сиромасима? 6 А ово не рече што се стараше за сиромаше, него што беше лупеж, и имаше ковчежић, и ношаше што се меташе у њ. 7 А Исус рече: Не дирајте у њу; она је то дохранила за дан мог погребца; 8 Јер сиромаше свагда имате са собом, а мене немате свагда. 9 Разуме, пак, многи народ из Јудеје да је онде и дођоше не само Исуса ради него и да виде Лазара ког подиже из мртвих. 10 А главари свештенички договорише се да и Лазара убију; 11 Јер многи њега ради иђаху из Јудеје и вероваху Исуса. 12 А сутрадан, многи од народа који беше дошао на празник, чувши да Исус иде у Јерусалим 13 Узеше гране од финика и изиђоше Му на сусрет, и викаху говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње, цар Израилјев. 14 А Исус нашавши магаре уседе на њ, као што је писано: 15 Не бој се кћери Сионова, ево цар твој иде седећи на магарету. 16 Али ово ученици Његови не разумеше пре: него кад се прослави Исус онда се опоменуше да ово беше за Њега писано, и ово Му учинише.

17 А народ сведочаше који беше пре с Њим кад Лазара изазва из гроба и подиже га из мртвих. 18 Зато Га и сретe народ, јер чуше да Он учини ово чудо. 19 А фарисеји говораху међу собом: Видите да ништа не помаже? Гле, свет иде за њим. 20 А беху неки Грци који беху дошли на празник да се моле Богу. 21 Они дакле приступише к Филипу, који беше из Витсаиде галилејске, и мољаху га говорећи: Господине! Ми бисмо хтели да видимо Исуса. 22 Дође Филип и каза Андрији, а Андрија и Филип опет казаше Исусу. 23 А Исус одговори им говорећи: Дође час да се прослави Син човечији. 24 Заиста, заиста вам кажем: Ако зрно пшенично паднувши на земљу не умре, оно једно остане; ако ли умре много рода роди; 25 Који љуби душу своју изгубиће је, а ко мрзи на душу своју на овом свету, сачуваће је за живот вечни. (αἰῶνιος γ166) 26 Ко мени служи, за мног нек иде, и где сам ја онде и слуга мој нек буде; и ко мени служи оног ће поштовати Отац мој. 27 Сад је душа моја жалосна; и шта да кажем? Оче! Сачувај ме од овог часа; али за то дођох на час овај. 28 Оче! Прослави име своје! Тада глас дође с неба: И прославио сам и опет ћу прославити. 29 А кад чу народ који стајаше, говораху: Гром загрми; а други говораху: Анђео му говори. 30 Исус одговори и рече: Овај глас не би мене ради него народа ради. 31 Сад је суд овом свету; сад ће бити истеран кнез овог света напоље. 32 И кад ја будем подигнут од земље, све ћу привући к себи. 33 А ово говораше да покаже каквом ће смрти умрети. 34 Народ Му одговори: Ми чусмо из закона да ће Христос остати вавек; како ти говориш да се сину човечијем ваља подигнути? Ко је тај син човечији? (αἰῶν γ165) 35 А Исус им рече: Још је мало времена видело с вама; ходите док видело имате да вас тама не обузме; јер ко ходи по таме не зна куда иде. 36 Док видело имате верујте видело, да будете синови видела. Рекавши ово Исус отиде и сакри се од њих. 37 Ако је и чинио толика чудеса пред њима, опет Га не вероваху; 38 Да се збуде реч Исаије пророка који рече: Господе! Ко верова говорењу нашем? И рука Господња коме се откри? 39 Зато не могаху веровати, јер опет рече Исаија: 40 Заслепио је очи њихове и окаменио срца њихова, да не виде очима ни срцем разумеју, и не обратe се да их исцелим. 41 Ово

рече Исаија кад виде славу Његову и говори за Њега. 42 Али опет и од кнезова многи Га вероваше; него ради фарисеја не признаваху, да не би били изгнани из зборнице; 43 Јер им већма омиле слава људска него слава Божија. 44 А Исус повика и рече: Ко мене верује не верује мене, него Оног који ме посла; 45 И ко види мене, види Оног који ме посла. 46 Ја дођох видело на свет, да ниједан који ме верује не остане у таме. 47 И ко чује моје речи и не верује, ја му нећу судити; јер ја не дођох да судим свету, него да спасем свет. 48 Који се одрече мене, и не прима речи моје, има себи судију: реч коју ја говорих она ће му судити у последњи дан; 49 Јер ја од себе не говорих, него Отац који ме посла Он ми даде заповест шта ћу казати и шта ћу говорити. 50 И знам да је заповест Његова живот вечни. Шта ја дакле говорим онако говорим као што ми рече Отац. (αἰῶνιος γ166)

13 А пред празник пасхе знајући Исус да Му дође час да пређе из овог света к Оцу, како је љубио своје који беху на свету, до краја их љуби. 2 И по вечери, кад већ ђаво беше метнуо у срце Јуди Симонову Искариотском да Га изда, 3 Знајући Исус да Му све Отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде, 4 Устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже; 5 Потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше запрегнут. 6 Онда дође к Симону Петру, и он Му рече: Господе! Зар Ти моје ноге да опереш? 7 Исус одговори и рече му: Шта ја чиним ти сад не знаш, али ћеш после дознати. 8 Рече Му Петар: Никад Ти нећеш опрати моје ноге. Исус му одговори: Ако те не оперем немаш део са мнош. (αἰῶν γ165) 9 Рече Му Симон Петар: Господе! Не само ноге моје, него и руке и главу. 10 Исус му рече: Опраном не треба до само ноге опрати, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви. 11 Јер знаше издајника свог, зато рече: Нисте сви чисти. 12 А кад им опра ноге, узе хаљине своје, и седавши опет за трпезу рече им: Знате ли шта ја учиних вама? 13 Ви зовете мене учитељем и Господом; и право велите: јер јесам. 14 Кад дакле ја опрах вама ноге, Господ и учитељ, и ви сте дужни један другом прати ноге. 15 Јер ја вам дадох углед да и ви тако чините као што ја вама

учиних. 16 Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи од господара свог, нити је посланик већи од оног који га је послао. 17 Кад ово знате, благо вама ако га извршujete. 18 Не говорим за све вас, јер ја знам које изабрах; него да се збуде писмо: Који са мношћом хлеб једе подиже пету своју на ме. 19 Сад вам кажем пре него се збуде, да кад се збуде, верујете да сам ја. 20 Заиста, заиста вам кажем: Који прима оног кога пошаљем мене прима; а ко прима мене прима Оног који ме посла. 21 Рекавши ово Исус поста жалостан у духу, и посведочи и рече: Заиста, заиста вам кажем: Један између вас издаће ме. 22 Онда се ученици згледаху међу собом, и чуђаху се за кога говори. 23 А један од ученика Његових, ког Исус љубљаше, сеђаше за трпезом на крилу Исусовом. 24 Онда намаже на њега Симон Петар да запита ко би то био за кога говори. 25 А он леже на прси Исусове и рече Му: Господе! Ко је то? 26 Исус одговори: Онај је коме ја умочивши залогај дам. И умочивши залогај даде Јуди Симоновом Искариотском. 27 И по залогају тада уђе у њега сотона. Онда му рече Исус: Шта чиниш чини брже. 28 А ово не разуме нико од оних што сеђаху за трпезом зашто му рече. 29 А неки мишљаху, будући да у Јуде беше кеса, да му Исус рече: Купи шта треба за празник; или да да шта сиромашнима. 30 А он узевши залогај одмах изиђе; а беше ноћ. 31 Кад он изиђе, онда Исус рече: Сад се прослави Син човечији и Бог се прослави у Њему. 32 Ако се Бог прослави у Њему, и Бог ће Њега прославити у себи, и одмах ће Га прославити. 33 Дечице! Још сам мало с вама; тражићете ме, и као што рекох Јудејцима: Куда ја идем ви не можете доћи, и вама говорим сад. 34 Нову вам заповест дајем да љубите један другога, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом. 35 По томе ће сви познати да сте моји ученици, ако будете имали љубав међу собом. 36 Рече Му Симон Петар: Господе! Куда идеш? Исус му одговори: Куда ја идем не можеш сад ићи за мношћом, али ћеш после поћи за мношћом. 37 Петар Му рече: Господе! Зашто сад не могу ићи за Тобом? Душу ћу своју положити за Те. 38 Одговори му Исус: Душу ли ћеш своју положити за ме? Заиста, заиста ти кажем: неће петати запевати док ме се трипут не одрекнеш.

14 Да се не плаши срце ваше, верујте Бога, и мене верујте. 2 Многи су станови у кући Оца мог. А да није тако, казао бих вам; идем да вам припремам место. 3 И кад отидем и припремам вам место, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да и ви будете где сам ја. 4 И куда ја идем знате, и пут знате. 5 Рече Му Тома: Господе! Не знамо куда идеш; и како можемо пут знати? 6 Исус му рече: Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к Оцу до кроза ме. 7 Кад бисте мене знали онда бисте знали и Оца мог; и одселе познајете Га, и видесте Га. 8 Рече Му Филип: Господе! Покажи нам Оца и биће нам доста. 9 Исус му рече: Толико сам време с вама и ниси ме познао, Филипе? Који виде мене, виде Оца; па како ти говориш: Покажи нам Оца? 10 Зар не верујеш да сам ја у Оцу и Отац у мени? Речи које вам ја говорим не говорим од себе; него Отац који стоји у мени Он твори дела. 11 Верујте мени да сам ја у Оцу и Отац у мени; ако ли мени не верујете, верујте ми по тим делима. 12 Заиста, заиста вам кажем: који верује мене, дела која ја творим и он ће творити, и већа ће од ових творити; јер ја идем к Оцу свом; 13 И шта год заиштете у Оца у име моје, оно ћу вам учинити, да се прослави Отац у Сину. 14 И ако шта заиштете у име моје, ја ћу учинити. 15 Ако имате љубав к мени, заповести моје држите. 16 И ја ћу умолити Оца, и даће вам другог утешитеља да буде с вама вавек: (aiōn g165) 17 Духа истине, ког свет не може примити, јер Га не види нити Га познаје; а ви Га познајете, јер у вама стоји, и у вама ће бити. 18 Нећу вас оставити сиротне; доћи ћу к вама. 19 Још мало и свет мене више неће видети; а ви ћете ме видети; јер ја живим, и ви ћете живети. 20 У онај ћете ви дан дознати да сам ја у Оцу свом, и ви у мени, и ја у вама. 21 Ко има заповести моје и држи их, он је онај што има љубав к мени; а који има љубав к мени имаће к њему љубав Отац мој; и ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му се сам. 22 И рече Му Јуда, не Искариотски: Господе! Шта је то да ћеш се нама јавити а не свету? 23 Исус одговори и рече му: Ко има љубав к мени, држаће реч моју; и Отац мој имаће љубав к њему; и к њему ћемо доћи, и у њега ћемо се станити. 24 Који нема љубави к мени не држи моје речи; а реч што чујете није моја

него Оца који ме посла. 25 Ово вам казах док сам с вама. 26 А утешитељ, Дух Свети, ког ће Отац послати у име моје, Он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох. 27 Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свет даје, да се не плаши срце ваше и да се не боји. 28 Чусте да вам ја казах: идем и доћи ћу к вама. Кад бисте имали љубав к мени, онда бисте се обрадовали што рекох: идем к Оцу; јер је Отац мој већи од мене. 29 И сад вам казах, пре док се није збило, да верујете кад се збуде. 30 Већ нећу много говорити с вама; јер иде кнез овог света, и у мени нема ништа. 31 Него да види свет да имам љубав к Оцу, и као што ми заповеди Отац онако творим. Устаните, хајдемо одавде.

15 Ја сам прави чокот, и Отац је мој виноградар; 2 Сваку лозу на мени која не рађа рода одсећи ће је; и сваку која рађа род очистиће је да више рода роди. 3 Ви сте већ очишћени речју коју вам говорих. 4 Будите у мени и ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе, ако не буде на чокоту, тако и ви ако на мени не будете. 5 Ја сам чокот а ви лозе; и који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род; јер без мене не можете чинити ништа. 6 Ко у мени не остане избациће се напоље као лоза, и осушиће се, и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити. 7 Ако останете у мени и речи моје у вама остану, шта год хоћете иштите, и биће вам. 8 Тим ће се Отац мој прославити, да род многи родите; и бићете моји ученици. 9 Као што Отац има љубав к мени, и ја имам љубав к вама; будите у љубави мојој. 10 Ако заповести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој. 11 Ово вам казах, да радост моја у вама остане и радост ваша се испуни. 12 Ово је заповест моја да имате љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама. 13 Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје. 14 Ви сте пријатељи моји ако творите шта вам ја заповедам. 15 Више вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради господар његов; него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од Оца свог. 16 Ви мене не изабрасте, него ја вас изабрах, и поставих вас да ви идете и род родите; и да ваш род остане,

да шта год заиштете у Оца у име моје да вам да. 17 Ово вам заповедам да имате љубав међу собом. 18 Ако свет на вас узмрзи, знајте да на мене омрзну пре вас. 19 Кад бисте били од света, онда би свет своје љубио; а како нисте од света, него вас ја од света избрах, зато мрзи на вас свет. 20 Опомињите се речи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара свог. Ако мене изгнаше, и вас ће изгнати; ако моју реч одржаше, и вашу ће одржати. 21 Али све ће вам ово чинити за име моје, јер не познају Оног који ме посла. 22 Да нисам био дошао и говорио им не би греха имали; а сад изговора неће имати за грех свој. 23 Који мрзи на мене и на Оца мог мрзи. 24 Да нисам био и дела творио међу њима којих нико други не твори, не би греха имали; а сад и видеше, и омрзнуше на мене и на Оца мог. 25 Али да се збуде реч написана у закону њиховом: Омрзнуше на ме низашта. 26 А кад дође утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Дух истине, који од Оца излази, Он ће сведочити за мене. 27 А и ви ћете сведочити, јер сте од почетка са мном.

16 Ово вам казах да се не саблазните. 2 Изгониће вас из зборница; а доћи ће време кад ће сваки који вас убије мислити да Богу службу чини. 3 И ово ће чинити, јер не познаше Оца ни мене. 4 Него вам ово казах кад дође време да се опоменете овог да вам ја казах; а испрва не казах вам ово, јер бејаш с вама. 5 А сад идем к Ономе који ме посла, и нико ме од вас не пита: Куда идеш? 6 Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше. 7 Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послаћу Га к вама. 8 И кад Он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд; 9 За грех, дакле, што не верују мене; 10 А за правду што идем к Оцу свом; и више ме нећете видети; 11 А за суд што је кнез овог света осуђен. 12 Још вам много имам казати; али сад не можете носити. 13 А кад дође Он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од себе говорити, него ће говорити шта чује, и јавиће вам шта ће бити унапред. 14 Он ће ме прославити, јер ће од мог узети, и јавиће вам: 15 Све што има Отац моје је; зато рекох да ће од мог узети, и јавити вам. 16 Још мало, и нећете ме видети, и опет мало, па ћете

ме видети: јер идем к Оцу. 17 А неки од ученика Његових рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: Још мало, и нећете ме видети; и опет мало па ћете ме видети; и: Ја идем к оцу? 18 Говораху, дакле: Шта је то што говори: Мало? Не знамо шта говори. 19 А Исус разуме да хтеше да Га запитају, па им рече: Зато ли се запитујете међу собом што рекох: Још мало и нећете ме видети, и опет мало па ћете ме видети? 20 Заиста, заиста вам кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свет ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће се ваша жалост окренути на радост. 21 Жена кад рађа трпи муку; јер дође час њен: али кад роди дете, више се не опомиње жалости од радости, јер се роди човек на свет. 22 Тако и ви, дакле, имате сад жалост; али ћу вас опет видети, и радоваће се срце ваше, и вашу радост неће нико узети од вас; 23 И у онај дан нећете ме питати низашта. Заиста, заиста вам кажем да шта год узистете у Оца у име моје, даће вам. 24 Досле не искасте ништа у име моје; иштите и примићете, да радост ваша буде испуњена. 25 Ово вам говорих у причама; али ће доћи време кад вам више нећу говорити у причама, него ћу вам управо јавити за Оца. 26 У онај ћете дан у име моје заискати, и не велим вам да ћу ја умолити Оца за вас; 27 Јер сам Отац има љубав к вама као што ви имате љубав к мени, и веровасте да ја од Бога изиђох. 28 Изидох од Оца, и дођох на свет; и опет остављам свет, и идем к Оцу. 29 Рекоше Му ученици Његови: Ето сад управо говориш, а приче никакве не говориш. 30 Сад знамо да све знаш, и не треба Ти да Те ко пита. По томе верујемо да си од Бога изишао. 31 Исус им одговори: Зар сад верујете? 32 Ево иде час, и већ је настао, да се разбегнете сваки на своју страну и мене самог оставите; али нисам сам, јер је Отац са мном. 33 Ово вам казах, да у мени мир имате. У свету ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја надвладах свет.

17 Ово говори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче! Дође час, прослави Сина свог, да и Син Твој прослави Тебе; 2 Као што си Му дао власт над сваким телом да свему што си Му дао да живот вечни. (aiōnios g166) 3 А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послао Исуса Христа. (aiōnios g166) 4 Ја Тебе

прославих на земљи; посао сврших који си ми дао да радим. 5 И сад прослави Ти мене, Оче, у Тебе самог славом коју имадох у Тебе пре него свет постаде. 6 Ја јавих име Твоје људима које си ми дао од света; Твоји беху па си их мени дао, и Твоју реч одржаше. 7 Сад разумеш да је све што си ми дао од Тебе. 8 Јер речи које си дао мени дадох им; и они примише, и познадоше истинито да од Тебе изиђох, и вероваше да си ме Ти послао. 9 Ја се за њих молим: не молим се за (сав) свет, него за оне које си ми дао, јер су Твоји. 10 И моје све је Твоје, и Твоје моје; и ја се прославих у њима. 11 И више нисам на свету, а они су на свету, а ја идем к Теби. Оче Свети! Сачувај их у име своје, оне које си ми дао, да буду једно као и ми. 12 Док бејаш с њима на свету, ја их чувах у име Твоје; оне које си ми дао сачувах, и нико од њих не погибе осим Сина погибли, да се збуде писмо. 13 А сад к Теби идем, и ово говорим на свету, да имају радост моју испуњену у себи. 14 Ја им дадох реч Твоју; и свет омрзну на њих, јер нису од света, као и ја што нисам од света. 15 Не молим Те да их узмеш са света, него да их сачуваш ода зла. 16 Од света нису, као ни ја што нисам од света. 17 Освети их истином својом: реч је Твоја истина. 18 Као што си Ти мене послао у свет, и ја њих послах у свет. 19 Ја посвећујем себе за њих, да и они буду освећени истином. 20 Не молим се, пак, само за њих, него и за оне који ме узверују њихове речи ради; 21 Да сви једно буду, као Ти, Оче, што си у мени и ја у Теби; да и они у нама једно буду, да и свет верује да си ме Ти послао. 22 И славу коју си ми дао ја дадох њима, да буду једно као ми што смо једно. 23 Ја у њима и Ти у мени: да буду сасвим уједно, и да позна свет да си ме Ти послао и да си имао љубав к њима као и к мени што си љубав имао. 24 Оче! Хоћу да и они које си ми дао буду са мном где сам ја; да виде славу моју коју си ми дао; јер си имао љубав к мени пре постања света. 25 Оче праведни! Свет Тебе не позна, а ја Те познах, и ови познаше да си ме Ти послао. 26 И показах им име Твоје, и показаћу: да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима.

18 И рекавши ово Исус изиђе с ученицима својим преко потока Кедрона где беше врт, у који уђе Он и ученици Његови. 2 А Јуда,

издајник Његов, знаше оно место; јер се Исус често скупљаше онде с ученицима својим. 3 Онда Јуда узне чету и од главара свештеничких и фарисеја момке, и дође онамо с фењерима и са свећама и с оружјем. 4 А Исус знајући све што ће бити од Њега изиђе и рече им: Кога тражите? 5 Одговорише Му: Исуса Назарећанина. Исус им рече: Ја сам. А с њима стајаше и Јуда који Га издаваше. 6 А кад им рече: Ја сам; измакоше се натраг и попадале на земљу. 7 Онда их опет запита Исус: Кога тражите? А они рекоше: Исуса Назарећанина. 8 Исус им одговори: Казах вам да сам ја. Ако дакле мене тражите, оставите ове нек иду. 9 Да се изврши реч што рече: Не изгубих ни једног од оних које си ми дао. 10 А Симон Петар имаше нож, па га извади и удари слугу поглавару свештеничког, и одсече му десно ухо. А слуги беше име Малхо. 11 Онда рече Исус Петру: Задени нож у ножице. Чашу коју ми даде Отац зар да је не пијем? 12 А чета и војвода и момци јеврејски ухватише Исуса и свезаше Га, 13 И одведоше Га најпре Ани, јер беше таст Кајафи, који беше поглавар свештенички оне године. 14 А Кајафа беше онај што даде савет Јудејцима да је боље да умре један човек него народ да пропадне. 15 За Исусом, пак, иђаше Симон Петар и други ученик; а ученик онај беше познат код поглавару свештеничког, и уђе с Исусом у двор поглавару свештеничког; 16 А Петар стајаше напољу код врата. Онда изиђе онај ученик што беше познат код поглавару свештеничког и рече вратарици те уведе Петра. 17 Онда рече слушкиња вратарица Петру: Да ниси и ти ученик овог човека? Он рече: Нисам. 18 А слуге и момци беху наложили огањ и стајаху те се грејаху, јер беше зима; а и Петар стајаше с њима и грејаше се. 19 Поглавар, пак, свештенички запита Исуса за ученике Његове и за Његову науку. 20 Исус му одговори: Ја говорих јавно свету, ја свагда учих у зборници и у цркви, где се свагда скупљају Јудејци, и ништа тајно не говорих. 21 Што питаш мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио: ево они знају шта сам ја говорио. 22 А кад Он ово рече, један од момака који стајаху онде удари Исуса по образу, и рече: Зар тако одговараш поглавару свештеничком? 23 Исус му одговори: Ако зло рекох, докажи да је зло; ако ли добро, зашто ме бијеш? 24 И Ана посла Га

свезаног Кајафи, поглавару свештеничком. 25 А Симон Петар стајаше и грејаше се. Онда му рекоше: Да ниси и ти од ученика његових? А он се одрече и рече: Нисам. 26 Рече један од слугу поглавару свештеничког који беше рођак оное што му Петар одсече ухо: Не видех ли ја тебе у врту с њим? 27 Онда се Петар опет одрече; и одмах петао запева. 28 А Исуса поведоше од Кајафе у судницу. Али беше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би опоганили, него да би могли јести пасху. 29 Онда Пилат изађе к њима напоље и рече: Какву кривицу износите на овог човека? 30 Одговорише му и рекоше: Кад он не би био злочинац не бисмо га предали теби. 31 А Пилат им рече: Узмите га ви и по закону свом судите му. А Јевреји му рекоше: Ми не смемо никога погубити. 32 Да се збуде реч Исусова коју рече казујући каквом ће смрти умрети. 33 Онда уђе Пилат опет у судницу, и дозва Исуса, и рече Му: Ти си цар јудејски? 34 Исус му одговори: Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше за мене? 35 Пилат одговори: Зар сам ја Јеврејин? Род твој и главари свештенички предаше те мени; шта си учинио? 36 Исус одговори: Царство моје није од овог света; кад би било од овог света царство моје, онда би слуге моје браниле да не бих био предан Јеврејима; али царство моје није одавде. 37 Онда Му рече Пилат: Дакле си ти цар? Исус одговори: Ти говориш да сам ја цар. Ја сам за то рођен, и зато дођох на свет да сведочим истину. И сваки који је од истине слуша глас мој. 38 Рече Му Пилат: Шта је истина? И ово рекавши изиђе опет к Јеврејима, и рече им: Ја никакве кривице не налазим на њему. 39 А у вас је обичај да вам једног пустим на пасху, хоћете ли, дакле, да вам пустим цара јудејског? 40 Онда сви повикаше опет говорећи: Не овог, него Вараву. А Вараву беше хајдук.

19 Тада, дакле, Пилат узне Исуса и шиба Га. 2 И војници сплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и обукоше Му скерлетну хаљину, 3 И говораху: Здраво, царе јудејски! И бијаху Га по образима. 4 Онда Пилат изиђе опет напоље, и рече им: Ево га изводим к вама напоље, да видите да на њему не налазим никакву кривицу. 5 А Исус изађе напоље под венце од трња и у

скерлетној хаљини. И рече им Пилат; ево човека! 6 А кад Га видеше главари свештенички и момци, повикаше говорећи: Распни га, распни. Пилат им рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим на њему кривице. 7 Одговорише му Јевреји: Ми имамо закон и по закону нашем ваља да умре, јер начини себе сином Божијим. 8 Кад, дакле, Пилат чу ову реч, побоја се већма. 9 И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му не даде одговора. 10 А Пилат Му рече: Зар мени не говориш? Не знаш ли да имам власт распети те, и власт имам пустити те? 11 Исус одговори: Не би имао власти никакве нада мнома кад ти не би било дано одозго; зато онај има већи грех који ме предаде теби. 12 Од тада гледаше Пилат да Га пусти. Али Јевреји викаху говорећи: Ако овог пустиш ниси пријатељ ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару. 13 Пилат, дакле, чувши ову реч изведе Исуса напоље, и седе на судијску столицу на месту које се зове Калдрма а јеврејски Гавата. 14 А беше петак уочи пасхе око шестог сахата; и Пилат рече Јеврејима: Ево, цар ваш. 15 А они викаху: Узми, узми, распни га. Пилат им рече: Зар цара вашег да разапнем? Одговорише главари свештенички: Ми немамо цара осим ћесара. 16 Тада им Га дакле предаде да се разапне. А они узеше Исуса и одведоше. 17 И носећи крст свој изиђе на место које се зове Костурница а јеврејски Голгота. 18 Онда Га разапеше, и с Њим другу двојицу с једне и с друге стране, а Исуса у среди. 19 Пилат, пак, написа и натпис и метну на крст; и беше написано: Исус Назарећанин, цар јудејски. 20 И онај натпис читаше многи од Јевреја; јер место беше близу града где разапеше Исуса; и беше написано јеврејски, грчки, латински. 21 А јеврејски главари свештенички говораху Пилату: Не пиши: Цар јудејски, него да сам рече: Ја сам цар јудејски. 22 Пилат одговори: Шта писах писах. 23 А војници кад разапеше Исуса узеше Његове хаљине и начинише четири дела, сваком војнику по део, и доламу; а долама не беше шивена него изаткана сва с врха до дна. 24 Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацамо коцке за њу коме ће допасти. Да се збуди писмо које говори: Разделише хаљине моје међу собом, а за доламу моју бацише коцке. Војници, дакле, тако учинише. 25 А стајаху код крста Исусовог мати Његова, и сестра матере Његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина. 26 А Исус видевши матер и ученика кога љубљаше где стоји рече матери својој: Жено! Ето ти сина! 27 Потом рече ученику: Ето ти матере! И од оног часа узе је ученик к себи. 28 Потом, знајући Исус да се већ све сврши, да се збуди писмо рече: Жедан сам. 29 Онда стајаше суд пун оцта; и они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше к устима Његовим. 30 А кад прими Исус оцат рече: Сврши се. И приклонивши главу предаде дух. 31 А будући да беше петак, па да не би тела остала на крсту у суботу (јер беше велики дан она субота), Јевреји молише Пилата да им пребију ноге, па да их скину. 32 Онда дођоше војници, и првом дакле пребише ноге, и другом распетоме с Њим. 33 А дошавши на Исуса, кад Га видеше да је већ умро, не пребише Му ноге; 34 Него један од војника прободе Му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода. 35 И онај што виде посведочи, и сведочанство је Његово истинито; и он зна да истину говори да ви верујете. 36 Јер се ово догоди да се збуди писмо: Кост Његова да се не преломи. 37 И опет друго писмо говори: Погледаће Оног кога прободоше. 38 А потом Јосиф из Ариматеје, који беше ученик Исусов али крадом од страха јеврејског, моли Пилата да узме тело Исусово, и допусти Пилат. Онда дође и узме тело Исусово. 39 А дође и Никодим, који пре долази Исусу ноћу, и донесе помешане смирне и алоја око сто литара. 40 И узеше тело Исусово, и обавише Га платном с мирисима, као што је обичај у Јевреја да уповавају. 41 А беше близу оног места где беше разапет, врт, и у врту гроб нов, у који нико никад не беше метнут. 42 Онда, дакле, петка ради јеврејског, јер беше близу гроб, метнуше Исуса.

20 А у први дан недеље дође Марија Магдалина на гроб рано, још док се не беше расвануло, и виде да је камен одваљен од гроба. 2 Онда отрча, и дође к Симону Петру и к другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им: Узеше Господа из гроба; и не знамо где Га метнуше. 3 А Петар изиђе и други ученик, и пођоше ка гробу. 4 Трчаху, пак, оба заједно, и други ученик трчаше брже од Петра, и дође пре ка гробу. 5 И надвиривши се виде

хаљине где леже; али не уђе. 6 Дође, пак, Симон Петар за њим, и уђе у гроб, и виде хаљине саме где леже, 7 И убрус који беше на глави Његовој не с хаљинама да лежи него особито савит на једном месту. 8 Тада, дакле, уђе и други ученик који најпре дође ка гробу, и виде и верова. 9 Јер још не знаше писма да Њему ваља устати из мртвих. 10 Онда отидоше опет ученици кућама. 11 А Марија стајаше напољу код гроба и плакаше. И кад плакаше надвири се над гроб, 12 И виде два анђела у белим хаљинама где седе један чело главе а један чело ногу где беше лежало тело Исусово. 13 И рекоше јој они: Жено! Што плачеш? Рече им: Узеше Господа мог, и не знам где Га метнуше. 14 И ово рекавши обазре се натраг, и виде Исуса где стоји, и не знаше да је Исус. 15 Исус јој рече: Жено! Што плачеш? Кога тражиш? А она мислећи да је вртлар рече Му: Господине! Ако си Га ти узео кажи ми где си Га метнуо, и ја ћу Га узети. 16 Исус јој рече: Марија! А она обазревши се рече Му: Равуни! Које значи учитељу. 17 Рече јој Исус: Не дохватај се до мене, јер се још не вратих к Оцу свом; него иди к браћи мојој, и кажи им: Враћам се к Оцу свом и Оцу вашем, и Богу свом и Богу вашем. 18 А Марија Магдалина отиде, и јави ученицима да виде Господа и каза јој ово. 19 А кад би увече, онај први дан недеље, и врата беху затворена где се беху ученици скупили од страха јеврејског, дође Исус и стаде на среду и рече им: Мир вам. 20 И ово рекавши показа им руке и ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видевши Господа. 21 А Исус им рече опет: Мир вам; као што Отац посла мене, и ја шаљем вас. 22 И ово рекавши дуну, и рече им: Примите Дух Свети. 23 Којима опростите грехе, опростиће им се; и којима задржите, задржаће се. 24 А Тома, који се зове Близнац, један од дванаесторице, не беше онде са њима кад дође Исус. 25 А други му ученици говораху: Видесмо Господа. А он им рече: Док не видим на рукама Његовим рана од клина, и не метнем прста свог у ране од клина, и не метнем руке своје у ребра Његова, нећу веровати. 26 И после осам дана опет беху ученици Његови унутра, и Тома с њима. Дође Исус кад беху врата затворена, и стаде међу њима и рече: Мир вам. 27 Потом рече Томи: Пружи прст свој амо и види

руке моје; и пружи руку своју и метни у ребра моја, и не буди неверан него веран. 28 И одговори Тома и рече Му: Господ мој и Бог мој. 29 Исус му рече: Пошто ме виде веровао си; благо онима који не видеше и вероваше. 30 А и многа друга чудеса учини Исус пред ученицима својим која нису писана у књизи овој. 31 А ова се написаше, да верујете да Исус јесте Христос, Син Божиј, и да верујући имате живот у име Његово.

21 После тога опет се јави Исус ученицима својим на мору тиверијадском. А јави се овако: 2 Беху заједно Симон Петар и Тома, који се зваше близнац, и Натанаило из Кане галилејске, и синови Зеведејеви, и друга двојица од ученика Његових. 3 Рече им Симон Петар: Идем да ловим рибу. Рекоше му: Идемо и ми с тобом. Онда изиђоше и одмах седоше у лађу, и ону ноћ не ухватише ништа. 4 А кад би јутро, стаде Исус на брегу; али ученици не познаше да је Исус. 5 А Исус им рече: Децо! Еда ли шта имате за јело? Одговорише Му: Немамо. 6 А Он им рече: Баците мрежу с десне стране лађе, и наћи ћете. Онда бацише, и већ не могаху извући је од мноштва рибе. 7 Онда ученик онај кога љубљаше Исус рече Петру: То је Господ. А Симон Петар кад чу да је Господ, запреже се кошуљом, јер беше го, и скочи у море. 8 А други ученици дођоше на лађи, јер не беше далеко од земље него око двеста лаката, вукући мрежу са рибом. 9 Кад, дакле, изиђоше на земљу, видеше огањ наложен, и на њему метнуту рибу и хлеб. 10 Исус им рече: Принесите од рибе што сад ухватисте. 11 А Симон Петар уђе и извуче мрежу на земљу пуну великих риба сто и педесет и три; и од толиког мноштва не продре се мрежа. 12 Исус им рече: Ходите обедујте. А ниједан од ученика није смео да Га пита: Ко си ти? Видећи да је Господ. 13 А дође и Исус, и узео хлеб, и даде им, тако и рибу. 14 Ово се већ трећи пут јави Исус ученицима својим пошто устаде из мртвих. 15 А кад обедоваше, рече Исус Симону Петру: Симоне Јонин! Љубиш ли ме већма него ови? Рече Му: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси јагањце моје. 16 Рече му опет другом: Симоне Јонин! Љубиш ли ме? Рече Му: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје. 17 Рече му трећом: Симоне Јонин!

Љубиш ли ме? А Петар поста жалостан што му рече трећом: Љубиш ли ме? И рече Му: Господе! Ти све знаш, Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје. 18 Заиста, заиста ти кажем: Кад си био млад, опасивао си се сам и ходио си куд си хтео; а кад остариш, ширићеш руке своје и други ће те опасати и одвести куда нећеш. 19 А ово рече показујући каквом ће смрти прославити Бога. И рекавши ово рече му: Хајде за мном. 20 А Петар обазревши се виде где за њим иде онај ученик ког Исус љубљаше, који и на вечери леже на прси Његове и рече: Господе! Ко је тај који ће Те издати? 21 Видевши Петар овог рече Исусу: Господе! А шта ће овај? 22 Исус му рече: Ако хоћу да он остане докле ја не дођем, шта је теби до тога? Ти хајде за мном. 23 Онда изиђе ова реч међу браћом да онај ученик неће умрети: али Исус не рече њему да неће умрети, него: Ако хоћу да остане док ја не дођем, шта је теби до тога? 24 Ово је онај ученик који сведочи ово, који и написа ово: и знамо да је сведочанство његово истинито. 25 А има и друго много што учини Исус, које кад би се редом пописало, ни у сами свет, мислим, не би могле стати написане књиге. Амин.

И ја Јован видех град свети, Јерусалим нов, где силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу свом. И чух глас велики с неба где говори: Ево скиније Божије међу људима, и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов.

Откривење 21:2-3

Откривење

19 И после овог чух глас велики народа многог на небу где говори: Алилуја! Спасење и слава и част и сила Господу нашем; 2 Јер су истинити и прави судови Његови, што је осудио курву велику, која поквари земљу курварством својим, и покајао крв слугу својих од руке њене. 3 И другом рекоше: Алилуја! И дим њен излажаше ва век века. (aiōn g165) 4 И падоше двадесет и четири старешине, и четири животиње, и поклонили се Богу који сеђаше на престолу, говорећи: Амин, алилуја! 5 И глас изиђе од престола који говори: Хвалите Бога нашег све слуге Његове, и који Га се бојите, и мали и велики. 6 И чух као глас народа многог, и као глас вода многих, и као глас громава јаких, који говоре: Алилуја! Јер царује Господ Бог Сведржитељ. 7 Да се радујемо и веселимо, и да дамо славу Њему; јер дође свадба Јагњетова, и жена Његова приправила се; 8 И дано јој би да се обуче у свилу чисту и белу: јер је свила правда светих. 9 И рече ми: Напиши: Благо онима који су позвани на вечеру свадбе Јагњетове. И рече ми: Ове су речи истините Божије. 10 И паднувши пред ногама његовим поклоних му се; и рече ми: Гле, немој, ја сам слуга као и ти и браћа твоја која имају сведочанство Исусово. Богу се поклони; јер је сведочанство Исусово Дух Пророштва. 11 И видех небо отворено, и гле, коњ бео, и који сеђаше на њему зове се Веран и Истинит, и суди по правди и војује. 12 А очи су Му као пламен огњени, и на глави Његовој круне многе, и имаше име написано, ког нико не зна до Он сам. 13 И беше обучен у хаљину црвену од крви, и име се Његово зове: Реч Божија. 14 И војске небеске иђаху за Њим на коњима белим, обучене у свилу белу и чисту. 15 И из уста Његових изиђе мач оштар, да њиме побије незнабошце; и Он ће их пасти с палицом гвозденом; и Он гази кацу вина и срдње и гнева Бога Сведржитеља. 16 И има на хаљини и на стегну свом име написано: Цар над царевима и Господар над господарима. 17 И видех једног анђела где стоји на сунцу и повика гласом великим говорећи свима птицама које лете испод неба: Дођите и скупите се на велику вечеру Божију, 18 Да једете мяса од царева, и мяса од војвода, и

меса од јунака, и мяса од коња и од оних који седе на њима, и мяса од свих слободњака и робова, и од малих и од великих. 19 И видех звер и царева земаљске и војнике њихове скупљене да се побију с Оним што седе на коњу и с војскама Његовим. 20 И би ухваћена звер, и с њом лажни пророк који учини пред њом знаке којима превари оне који примише жиг зверин и који се поклањају икони њеној: живи бише бачени обоје у језеро огњено, које гори сумпором. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 А остали побијени бише мачем Оног што седе на коњу, који изиђе из уста Његових: и све се птице наситише од мяса њиховог.

20 И видех анђела где силази с неба, који имаше кључ од бездана и вериге велике у руци својој. (Abyssos g12) 2 И ухвати аждаху, стару змију, која је ђаво и сотона, и свеза је на хиљаду година. 3 И у бездан баца је, и затвори је, и запечати над њом, да више не прелашћује народе, док се не наврши хиљаду година; и потом ваља да буде одрешена на мало времена. (Abyssos g12) 4 И видех престоле, и сеђаху на њима, и даде им се суд, и душе исечених за сведочанство Исусово и за реч Божију, који се не поклонили звери ни икони њеној, и не примише жиг на челима својим и руци својој; и оживеше и цароваше с Христом хиљаду година. 5 А остали мртваци не оживеше, докле се не сврши хиљада година. Ово је прво васкрсење. 6 Блажен је и свет онај који има део у првом васкрсењу; над њима друга смрт нема области, него ће бити свештеници Богу и Христу, и цароваће с Њим хиљаду година. 7 И кад се сврши хиљаду година, пустиће се сотона из тамнице своје, 8 И изићи ће да вара народе по сва четири краја земље, Гога и Магога, да их скупи на бој, којих је број као песак морски. 9 И изиђоше на ширину земље, и опколише логор светих, и град љубазни; и сиђе огањ од Бога с неба, и поједе их. 10 И ђаво који их вараше би бачен у језеро огњено и сумпорито, где је звер и лажни пророк; и биће мучени дан и ноћ ва век века. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 И видех велики бео престо, и Оног што сеђаше на њему, од чијег лица бежаше небо и земља, и места им се не нађе. 12 И видех мртваце мале и велике где стоје пред Богом, и књиге се отворише; и друга се књига отвори, која

је књига живота; и суд примише мртваци као што је написано у књигама, по делима својим. **13** И море даде своје мртваци, и смрт и пакао дадоше своје мртваци; и суд примише по делима својим. (Hadēs g86) **14** И смрт и пакао бачени бише у језеро огњено. И ово је друга смрт. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** И ко се не нађе написан у књизи живота, бачен би у језеро огњено. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 И видех небо ново и земљу нову; јер прво небо и прва земља прођоше, и мора више нема. **2** И ја Јован видех град свети, Јерусалим нов, где силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу свом. **3** И чух глас велики с неба где говори: Ево скиније Божије међу људима, и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов. **4** И Бог ће отрти сваку сузу од очију њихових, и смрти неће бити више, ни плача, ни вике, ни болести неће бити више; јер прво прође. **5** И рече Онај што сеђаше на престолу: Ево све ново творим. И рече ми: Напиши, јер су ове речи истините и верне. **6** И рече ми: Сврши се. Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак. Ја ћу жедноме дати из извора воде живе за бадава. **7** Који победи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син. **8** А страшљивима и невернима и поганима и крвницима, и курварима, и врачарима, и идолопоклонцима, и свима лажама, њима је део у језеру што гори огњем и сумпором; које је смрт друга. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** И дође к мени један од седам анђела који имаху седам чаша напуњених седам зала последњих, и рече ми говорећи: Ходи да ти покажем невесту, Јагњетову жену. **10** И одведе ме у духу на гору велику и високу, и показа ми град велики, свети Јерусалим, где силази с неба од Бога, **11** И имаше славу Божију; и светлост његова беше као драги камен, као камен јаспис светли, **12** И имаше зид велики и висок, и имаше дванаестора врата, и на вратима дванаест анђела, и имена написана, која су имена дванаест колена Израилевих. **13** Од истока врата троја, и од севера врата троја, од југа врата троја, и од запада врата троја. **14** И зид градски имаше дванаест темеља, и на њима имена дванаест апостола Јагњетових. **15** И онај што говораше са мном, имаше трску златну да измери град и врата његова и зидове његове.

16 И град на четири угла стоји, и дужина је његова толика колика и ширина. И измери град трском на дванаест хиљада поткалишта: дужина и ширина и висина једнака је. **17** И размери зид његов на сто и четрдесет и четири лакта, по мери човечијој, која је анђелова. **18** И беше грађа зидова његова јаспис, и град злато чисто, као чисто стакло. **19** И темељи зидова градских беху украшени сваким драгим камењем: први темељ беше јаспис, други сафир, трећи халкидон, четврти смарагд, **20** Пети сардоникс, шести сард, седми хрисолит, осми вирил, девети топаз, десети хрисопрас, једанаести јакинт, дванаести аметист. **21** И дванаест врата, дванаест зрна бисера: свака врата беху од једног зрна бисера: и улице градске беху злато чисто, као стакло пресветло. **22** И цркве не видех у њему: јер је њему црква Господ Бог Сведржитељ, и Јагње. **23** И град не потребује ни сунце ни месец да светле у њему; јер га слава Божија просветли, и жижак је његов Јагње. **24** И народи који су спасени ходиће у виделу његовом, и цареви земаљски донеће славу и част своју у њега. **25** И врата његова неће се затварати дању, јер онде ноћи неће бити. **26** И донеће славу и част незнабожаца у њега. **27** И неће у њега ући ништа погано, и што чини мрзост и лаж, него само који су написани у животној књизи Јагњета.

22 И показа ми чисту реку воде живота, бистру као кристал, која излажаше од престола Божијег и Јагњетовог. **2** Насред улица његових и с обе стране реке дрво живота, које рађа дванаест родова дајући сваког месеца свој род; и лишће од дрвета беше за исцељивање народима. **3** И више неће бити никакве проклетиње; и престо Божји и Јагњетов биће у њему; и слуге Његове послуживаће Га. **4** И гледаће лице Његово, и име Његово биће на челима њиховим. **5** И ноћи тамо неће бити, и неће потребовати видела од жишка, ни видела сунчаног, јер ће их обасјавати Господ Бог, и цароваће ва век века. (aion g165) **6** И рече ми: Ово су речи верне и истините, и Господ Бог светих пророка посла анђела свог да покаже слугама својим шта ће бити скоро. **7** Ево ћу доћи скоро: Благо ономе који држи речи пророчтва књиге ове. **8** И ја Јован видех ово и чух; и кад чух и видех, падох да се поклоним на ноге анђела

који ми ово показа. 9 И рече ми: Гле, немој, јер сам и ја слуга као и ти и браћа твоја пророци и они који држе речи пророштва књиге ове. Богу се поклони. 10 И рече ми: Не запечаћавај речи пророштва књиге ове; јер је време близу. 11 Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет нека се још свети. 12 И ево ћу доћи скоро, и плата моја са мном, да дам свакоме по делима његовим. 13 Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, Први и Последњи. 14 Благо ономе који твори заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град. 15 А напољу су пси и врачари и курвари и крвници и идолопоклоници и сваки који љуби и чини лаж. 16 Ја Исус послах анђела свог да вам ово посведочи у црквама. Ја сам корен и род Давидов, и сјајна звезда Даница. 17 И Дух и невеста говоре: Дођи. И који чује нека говори: Дођи. И ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота за бадава. 18 Јер сведочим свакоме који чује речи пророштва књиге ове; ако ко дометне овоме, Бог ће наметнути на њега зла написана у књизи овој; 19 И ако ко одузме од речи књиге пророштва овог, Бог ће одузети његов део од књиге живота, и од града светог, и од оног што је написано у књизи овој. 20 Говори Онај који сведочи ово: Да, доћи ћу скоро! Амин. Да, дођи, Господе Исусе. 21 Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

66 СТИХОВИ

Српски at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Мојсијева 9:8 И рече Бог Ноју и синовима његовим с њим, говорећи: 9:9 А ја ево постављам завет свој с вама и с вашим семеном након вас, 9:10 И са свим животињама, што су с вама од птица, од стоке и од свих звери земаљских што су с вама, са свачим што је изашло из ковчега, и са свим зверима земаљским. 9:11 Постављам завет свој с вама, те одселе неће ниједно тело погинути од потопа, нити ће више бити потопа да затре земљу. 9:12 И рече Бог: Ево знак завета који постављам између себе и вас и сваке живе твари, која је с вама до века: 9:13 Метнуо сам дугу своју у облаке, да буде знак завета између мене и земље.

2 Мојсијева 14:13 А Мојсије рече народу: Не бојте се, станите па гледајте како ће вас Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видели данас, нећете их никада више видети до века. 14:14 Господ ће се бити за вас, а ви ћете ћутати.

3 Мојсијева 20:26 И бићете ми свети, јер сам свет ја, Господ, и одвојих вас од других народа да budete моји.

4 Мојсијева 6:24 Да те благослови Господ и да те чува! 6:25 Да те обасја Господ лицем својим и буде ти милостив! 6:26 Да Господ обрати лице своје к теби и даде ти мир!

5 Мојсијева 18:18 Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу речи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповедим. 18:19 А ко год не би послушао речи моје, које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити.

Књига Исуса Навина 1:7 Само буди слободан и храбар да држиш и твориш све по закону који ти је заповедио Мојсије слуга мој, не одступај од њега ни надесно ни налево, да би напредовао куда год пођеш. 1:8 Нека се не раставља од уста твојих књига овог закона, него размишљај о њему дан и ноћ, да држиш и твориш све како је у њему написано; јер ћеш тада бити срећан на путевима својим и тада ћеш напредовати. 1:9 Нисам ли ти заповедио: Буди слободан и храбар! Не бој се и не плаши се, јер је с тобом Господ Бог твој куда год идеш.

Књига о судијама 2:7 И служи народ Господу свега века Исусовог и свега века старешина који живеше дуго иза Исуса које беху виделе сва велика дела Господња што учини Израилу.

Књига о Рут 1:16 Али Рута рече: Немој ме наговарати да те оставим и од тебе отидем; јер куда год ти идеш, идем и ја; и где год ти настаниш, настанићу се и ја; твој је народ мој народ, и твој је Бог мој Бог. 1:17 Где ти умреш, умрећу и ја, и онде ћу бити погребена. То нека ми учини Господ и то нека ми дода, смрт ће ме само раставити с тобом.

1 Књига Самуилова 16:7 Али Господ рече Самуилу: Не гледај на лице његово ни на висину раста његовог, јер сам га одбацио; јер не гледам на шта човек гледа: Човек гледа шта је на очима, а Господ гледа на срце.

2 Књига Самуилова 7:22 Зато си велик, Господе Боже, нема таквог какав си Ти; и нема Бога осим Тебе, по свему што чусмо својим ушима.

1 Књига о царевима 2:3 И држи шта ти је Господ Бог твој заповедио да држиш, ходећи путевима Његовим и држећи уредбе Његове и заповести Његове и законе Његове и сведочанства Његова, како је написано у закону Мојсијевог, да би напредовао у свему што узрадиш и за чим се год окренеш,

2 Књига о царевима 22:19 Што је умекнуло срце твоје, и понизио си се пред Господом кад си чуо шта сам говорио за то место и за становнике његове да ће бити пустош и проклетина, и што си раздро хаљине своје и плакао преда мном, зато и ја услиших тебе, вели Господ.

1 Књига дневника 29:17 Али знам, Боже мој, да Ти испитујеш срца и шта је право хоћеш; ја правим срцем драговољно принесох све ово, и с радошћу видех народ Твој који је овде како Ти драговољно приноси.

2 Књига дневника 7:14 И понизи се народ мој, на који је призвано име моје, и помоле се, и потраже лице моје, и поврате се од злих путева својих, и ја ћу тада услишити с неба и опростићу им грех њихов, и исцелићу земљу њихову.

Јездрина 7:10 Јер Јездра беше управио срце своје да истражује закон Господњи и да га извршује и да учи Израилља уредбама и законима.

Књига Нимијина 6:3 И послах к њима гласнике и поручих: У послу сам великом, зато не могу доћи. Јер би стао посао кад бих га оставио да дођем к вама.

Књига о Јестири 4:14 Јер ако ти заћутиш сада, доћи ће помоћ и избављење Јудејцима с друге стране, а ти и дом оца твог погинућете; и ко зна ниси ли за овако време дошла до царства.

Књига о Јову 19:25 Али знам да је жив мој Искупителъ, и на последак да ће стати над прахом.

Псалми 23:1 Господ је пастир мој, ништа ми неће недостајати. **23:2** На зеленој паши пасе ме, води ме на тиху воду. **23:3** Душу моју опоравља, води ме стазама праведним имена ради свог. **23:4** Да пођем и долином сена смртнога, нећу се бојати зла; јер си Ти са мном; штап Твој и палица Твоја теши ме. **23:5** Поставио си преда мном трпезу на видуку непријатељима мојим; намазао си уљем главу моју, и чаша је моја препуна. **23:6** Да! Доброта и милост Твоја пратиће ме у све дане живота мог, и ја ћу наставати у дому Господњем задуго.

Приче Соломонове 3:5 Уздај се у Господа свим срцем својим, а на свој разум не ослањај се. **3:6** На свим путевима својим имај Га на уму, и Он ће управљати стазе твоје.

Књига проповедникова 3:10 Видео сам послове које је Бог дао синовима људским да се муче око њих. **3:11** Све је учинио да је лепо у своје време, и савет метнуо им је у срце, али да не може човек докучити дела која Бог твори, ни почетка ни краја.

Песма над песмама 2:4 Уведе ме у кућу где је гозба, а застава му је љубав к мени.

Књига пророка Исаије 9:6 Јер нам се роди Дете, Син нам се даде, коме је власт на рамену, и име ће Му бити: Дивни, Саветник, Бог силни, Отац вечни, Кнез мирни. **9:7** Без краја ће расти власт и мир на престолу Давидовом и у царству његовом да се уреди и утврди судом и правдом од сада до века. То ће учинити ревност Господа над војскама.

Књига пророка Јеремије 1:4 И дође ми реч Господња говорећи: 1:5 Пре него те создах у утроби, знах те; и пре него изиђе из утробе, посветих те; за пророка народима поставих те. 1:6 А ја рекох: Ох, Господе, Господе! Ево, не знам говорити, јер сам дете. 1:7 А Господ ми рече: Не говори: Дете сам; него иди куда те год пошаљем, и говори шта ти год кажем. 1:8 Не бој их се, јер сам ја с тобом да те избављам, говори Господ. 1:9 И пруживши Господ руку своју дотаче се уста мојих, и рече ми Господ: Ето, метних речи своје у твоја уста. 1:10 Види, постављам те данас над народима и царствима да истребљујеш и обараш, и да затиреш и раскопаваш, и да градиш и да садиш.

Плач Јеремијин 3:21 Али ово напомињем срцу свом, те се надам: 3:22 Милост је Господња што не изгубосмо сасвим, јер милосрђа Његовог није нестало. 3:23 Понавља се свако јутро; велика је вера твоја.

Књига пророка Језекиља 36:26 И даћу вам ново срце, и нов ћу дух метнути у вас, и извадићу камено срце из тела вашег, и даћу вам срце месно. 36:27 И дух свој метнућу у вас, и учинићу да ходите по мојим уредбама и законе моје да држите и извршуете.

Књига пророка Данила 3:16 Одговорише Седрах, Мисах и Авденаго, и рекоше цару Навуходоносору: Није нам потребно да ти одговоримо на то. 3:17 Ево, Бог наш, коме ми служимо, може нас избавити из пећи огњене ужарене; и избавиће нас из твојих руку царе. 3:18 А и да не би, знај, царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лику, који си поставио.

Књига пророка Осије 6:6 Јер је мени милост мила а не жртва, и познавање Бога већма него жртва паљеница.

Књига пророка Јоила 2:28 И после ћу излити дух свој на свако тело, и прорицаће синови ваши и кћери ваше, старци ће ваши сањати сне, младићи ће ваши виђати утваре. 2:29 И на слуге ћу и на слушкиње у оне дане излити дух свој; 2:30 И учинићу чудеса на небу и на земљи, крв и огањ и пушење дима. 2:31 Сунце ће се претворити у таму и месец у крв пре него дође велики и страшни дан Господњи. 2:32 И сваки који призове име Господње спашће се; јер ће на гори Сиону и у Јерусалиму бити спасење, као што је рекао Господ, и у остатку који позове Господ.

Књига пророка Амоса 5:24 Него суд нека тече као вода и правда као силан поток.

Књига пророка Авдије 1:15 Јер је дан Господњи близу свим народима: како си чинио, тако ће ти бити, плата ће ти се вратити на главу твоју.

Књига пророка Јоне 2:6 Сићох до крајева горских, преворнице земаљске нада мноу су довека; али Ти извади живот мој из јаме, Господе Боже мој. 2:7 Кад нестајаше душа моја у мени, поменух Господа, и молитва моја дође к Теби, у свету цркву Твоју. 2:8 Који држе лажне таштине, остављају своју милост. 2:9 А ја ћу Ти гласом захвалним принети жртву, испунити што сам заветовао; спасење је у Господа.

Књига пророка Михеја 6:8 Показао ти је, човече, шта је добро; и шта Господ иште од тебе осим да чиниш што је право и да љубиш милост и да ходиш смерно с Богом својим?

Књига пророка Наума 1:2 Бог је ревнитељ и Господ је осветник; осветник је Господ и гневи се; Господ се свети противницима својим, и држи гнев према непријатељима својим. 1:3 Господ је спор на гнев и велике је моћи; али никако не правда кривца; пут је Господњи у вихору и бури, и облаци су прах од ногу Његових.

Књига пророка Авакума 3:17 Јер смоква неће цвати, нити ће бити рода на лози виновој; род ће маслинов преварити, и њиве неће дати хране, оваца ће нестати из тора, и говеда неће бити у обору.

3:18 Али ћу се ја радовати у Господу, веселићу се у Богу спасења свог. 3:19 Господ је Господ сила моја, и даће ми ноге као у кошуте, и водиће ме по висинама мојим. Начелнику певачком уз жице моје.

Књига пророка Софоније 3:17 Господ Бог твој, који је усред тебе, силни, спашће те; радоваће ти се веома, умириће се у љубави својој, веселиће се тебе ради певајући.

Књига пророка Агеја 1:4 Је ли вама време да седите у кућама својим обложеним даскама, а овај је дом пуст? 1:5 Зато сада овако вели Господ над војскама: Узмите на ум путеве своје. 1:6 Сејете много, а увозите мало; једете, а не бивате сити; пијете, а не напијате се; одевате се а ни један не може да се згреје; и који заслужује новце, меће их у продрт тоболац. 1:7 Овако вели Господ над војскама: Узмите на ум путеве своје.

Књига пророка Захарије 12:10 И излићу на дом Давидов и на становнике јерусалимске дух милости и молитава, и погледаће на мене ког прободоше; и плакаће за њим као за јединцем, и тужиће за њим као за првенцем.

Књига пророка Малахије 4:2 А вама, који се бојите имена мог, грануће Сунце правде, и здравље ће бити на зрацима Његовим, и излазићете и скакаћете као теоци од јасала. 4:3 И изгазићете безбожнике, јер ће они бити пепео под вашим ногама у дан кад ја учиним, вели Господ над војскама.

Матеј 28:18 И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи. 28:19 Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светог Духа, 28:20 Учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века. Амин. (αἰὼν ἡ165)

Марко 1:14 А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповедајући јеванђеље о царству Божјем 1:15 И говорећи: Изађе време и приближи се царство Божје; покајте се и верујте јеванђеље. 1:16 И ходећи покрај мора виде Симона и Андрију, брата његовог, где бацају мреже у море; јер беху рибари. 1:17 И рече им Исус: Хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људским. 1:18 И одмах оставивши мреже своје пођоше за Њим.

Лука 4:18 Дух је Господњи на мени; зато ме помаза да јавим јеванђеље сиромасима; посла ме да исцелим скрушене у срцу; да проповедим заробљенима да ће се отпустити, и слепима да ће прогледати; да отпустим сужње;

Јован 3:16 Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни. (αἰῶνιος ἡ166) 3:17 Јер Бог не посла Сина свог на свет да суди свету, него да се свет спасе кроза Њ.

Дела апостолска 1:7 А Он им рече: Није ваше знати времена и лета које Отац задржа у својој власти; 1:8 Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја земље.

Римљанима 11:32 Јер Бог затвори све у неверство, да све помилује. (ελεῖσθῃ ἡ1653) 11:33 О дубимо богатства и премудрости и разума Божијег! Како су неиспитиви Његови судови и неистраживи Његови путеви! 11:34 Јер ко позна мисао Господњу? 11:35 Или ко Му би саветник? Или ко Му напред даде шта, да му се врати? 11:36 Јер је од Њега и кроз Њега и у Њему све. Њему слава вавек. Амин. (αἰὼν ἡ165)

1 Коринћанима 6:9 Или не знате да неправедници неће наследити царство Божје? Не варајте се: ни курвари, ни идолопоклоници, ни прељубочинци, ни адувани, ни мужеложници, 6:10 Ни лупежи, ни лакомци, ни пијанице, ни кавгаџије, ни хајдуци, царство Божје неће наследити. 6:11 И овакви бејасте неки; него се опрасте и посветисте и оправдасте именом Господа нашег Исуса Христа и Духом Бога нашег.

2 Коринћанима 5:17 Зато, ако је ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, све ново постаде. 5:18 Али је све од Бога, који помири нас са собом кроз Исуса Христа, и даде нам службу помирења. 5:19 Јер Бог беше у Христу, и свет помири са собом не примивши им грехе њихове, и метнувши у нас реч помирења. 5:20 Тако смо ми послани место Христа, као да Бог говори кроз нас; молимо вас у име Христово помирите се с Богом. 5:21 Јер Оног који не знаше греха нас ради учини грехом, да ми будемо правда Божја у Њему.

Галатима 1:6 Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље од Оног који вас позва благодаћу Христовом, 1:7 Које није друго, само што неки сметају вас, и хоће да изврну јеванђеље Христово.

Ефесцима 2:1 И вас који бејасте мртви за преступљења и грехе своје, 2:2 У којима некад ходисте по веку овог света, по кнезу који влада у ветру, по духу који сад ради у синовима противљења; (αἰὼν g165) 2:3 У којима и ми сви живесмо некада по жељама тела свог, чинећи вољу тела и помисли, и бејасмо рођена деца гнева, као и остали; 2:4 Али Бог, који је богат у милости, за премногу љубав своју, коју има к нама, 2:5 И нас који бејасмо мртви од грехова оживе с Христом (благодаћу сте спасени), 2:6 И с Њим васкрсе и посади на небесима у Христу Исусу. 2:7 Да покаже у вековима који иду превелико богатство благодати своје добротом на нама у Христу Исусу. (αἰὼν g165) 2:8 Јер сте благодаћу спасени кроз веру; и то није од вас, дар је Божиј, 2:9 Не од дела, да се нико не похвали. 2:10 Јер смо Његов посао, саздани у Христу Исусу за дела добра, која Бог унапред приправи да у њима ходимо.

Филипљанима 3:7 Но шта ми беше добитак оно примих за штету Христа ради. 3:8 Јер све држим за штету према преважном познању Христа Исуса Господа свог, ког ради све оставих, и држим све да су трице, само да Христа добијем, 3:9 И да се нађем у Њему, не имајући своје правде која је од закона, него која је од вере Исуса Христа, правду која је од Бога у вери;

Колошанима 1:15 Који је обличје Бога што се не види, који је рођен пре сваке твари. 1:16 Јер кроз Њега би саздано све што је на небу и што је на земљи, што се види и што се не види, били престоли или господства или поглаварства, или власти: све се кроза Њ и за Њ сазда. 1:17 И Он је пре свега, и све је у Њему. 1:18 И Он је глава телу цркве, који је почетак и прворођени из мртвих, да буде Он у свему први; 1:19 Јер би воља Очева да се у Њ усели сва пунина, 1:20 И кроза Њ да примири све са собом, умиривши крвљу крста Његова, кроза Њ све, било на земљи или на небу.

1 Солуњанима 4:1 Даље, браћо, молимо вас и саветујемо у Христу Исусу, као што примисте од нас, како вам треба живети и угађати Богу, као што живите, да бивате све изобилнији. 4:2 Јер знате какве вам заповести дадосмо кроз Господа Исуса. 4:3 Јер је ово воља Божија, светост ваша, да се чувате од курварства, 4:4 И сваки од вас да зна држати свој суд у светињи и у части, 4:5 А не у сласти жеља, као и незнабошци, који не познају Бога;

2 Солуњанима 3:6 Заповедамо вам пак, браћо, у име Господа нашег Исуса Христа, да се одвојите од сваког брата који живи неуредно, а не по уредби коју примише од нас. 3:7 Јер сами знате како треба да се угледате на нас, јер не живесмо неуредно међу вама, 3:8 Нити забадава хлеб једосмо у кога, него у труду и у послу, дан и ноћ радећи, да не будемо на досаду никоме од вас. 3:9 Не као да немамо власти, него да себе дамо вама за углед, да будете као и ми. 3:10 Јер кад бејасмо у вас, ово вам заповедасмо да ако ко неће да ради да и не једе.

1 Тимотеју 2:1 Молим, дакле, пре свега да се чине искања, молитве, мољења, захваљивања за све људе, 2:2 За царе, и за све који су у власти, да тихи и мирни живот поживимо у свакој побожности и поштењу. 2:3 Јер је ово добро и пријатно пред Спаситељем нашим Богом, 2:4 Који хоће да се сви људи спасу, и да дођу у познање истине. 2:5 Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човек Христос Исус,

2 Тимотеју 2:8 Опомињи се Господа Исуса Христа који уста из мртвих, од семена Давидовог, по јеванђељу мом, **2:9** У коме трпим зло до самих окова као злочинац; али се реч Божија не веже. **2:10** Зато трпим све изабраних ради да и они добију спасење у Христу Исусу са славом вечном. (αἰῶνιος ἁ166)

Титу 2:11 Јер се показа благодат Божја која спасава све људе, **2:12** Учећи нас да се одрекнемо безбожности и жеља овог света, и да поштено и праведно и побожно поживимо на овом свету, (αἰῶν ἁ165) **2:13** Чекајући блажену наду и јављање славе великог Бога и Спаса нашег Исуса Христа, **2:14** Који је дао себе за нас да нас избави од сваког безакоња, и да очисти себи народ избрани који чезне за добрим делима.

Филимону 1:3 Благодат вам и мир од Бога Оца нашег, и Господа Исуса Христа. **1:4** Захваљујем Богу свом спомињући те свагда у молитвама својим, **1:5** Чувши љубав твоју и веру коју имаш ка Господу Исусу и к свима светима: **1:6** Да твоја вера, коју имамо заједно, буде силна у познању сваког добра, које имате у Христу Исусу. **1:7** Јер имам велику радост и утеху ради љубави твоје, што срца светих починуше кроза те, брате!

Јеврејима 1:1 Бог који је некада много пута и различитим начином говорио очевима преко пророка, **1:2** говори и нама у последак дана ових преко сина, Ког постави наследника свему, кроз ког и свет створи. (αἰῶν ἁ165) **1:3** Који будући сјајност славе и обличе бића Његовог, и носећи све у речи силе своје, учинивши собом очишћење греха наших, седе с десне стране престола величине на висини,

Јаковљева 1:16 Не varaјте се, љубазна браћо моја! **1:17** Сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је, долази од Оца светлости, у ког нема промењивања ни мењања видела и мрака; **1:18** Јер нас драговољно породила речју истине, да будемо новина од Његовог створења.

1 Петрова 3:18 Јер и Христос једанпут за грехе наше пострада, праведник за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен, истина, бивши телом, но оживевши Духом;

2 Петрова 1:3 Будући да су нам све божанствене силе Његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем Оног који нас позва славом и добродетељи, **1:4** Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате део у Божјој природи, ако утечете од телесних жеља овог света.

1 Јованова 2:1 Дечице моја! Ово вам пишем да не грешите; и ако ко сагреши, имамо заступника код Оца, Исуса Христа праведника, **2:2** И Он очишћа грехе наше, и не само наше него и свега света.

2 Јованова 1:7 Јер многе варалице изиђоше на свет који не признају Исуса Христа да је дошао у телу; ово је варалица и антихрист.

3 Јованова 1:4 Немам веће радости од ове да чујем моја деца у истини да ходе.

Јудина 1:3 Љубазни! Старајући се једнако да вам пишем за опште ваше спасење, би ми потребно да вам пишем молећи да се борите за праведну веру, која је једанпут дана светима. **1:4** Јер се увукоше неки безбожни људи, који су давно одређени на ово суђење, и Бога нашег благодат претварају у нечистоту, и јединог Господара Бога и Господа нашег Исуса Христа одричу се.

Откривење 3:19 Ја које год љубим оне и карам и поучавам; постарај се дакле, и покај се. **3:20** Ево стојим на вратима и куцам: ако ко чује глас мој и отвори врата, ући ћу к њему и вечераћу с њиме, и он са мном. **3:21** Који победи даћу му да седне са мном на престолу мом, као и ја што победих и седох с Оцем својим на престолу Његовом. **3:22** Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.

Водич за читаоце

Српски at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Речник

Српски at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

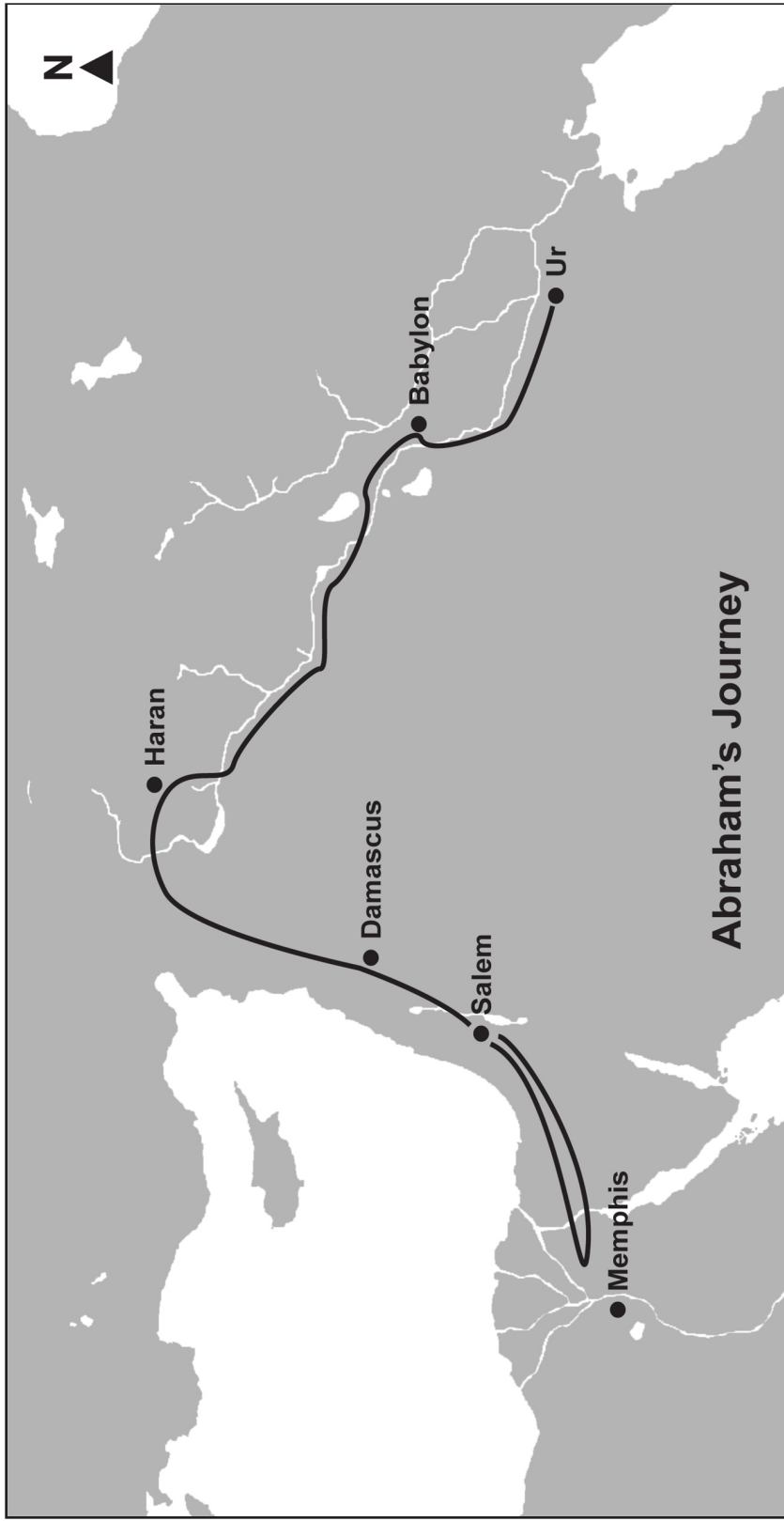
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

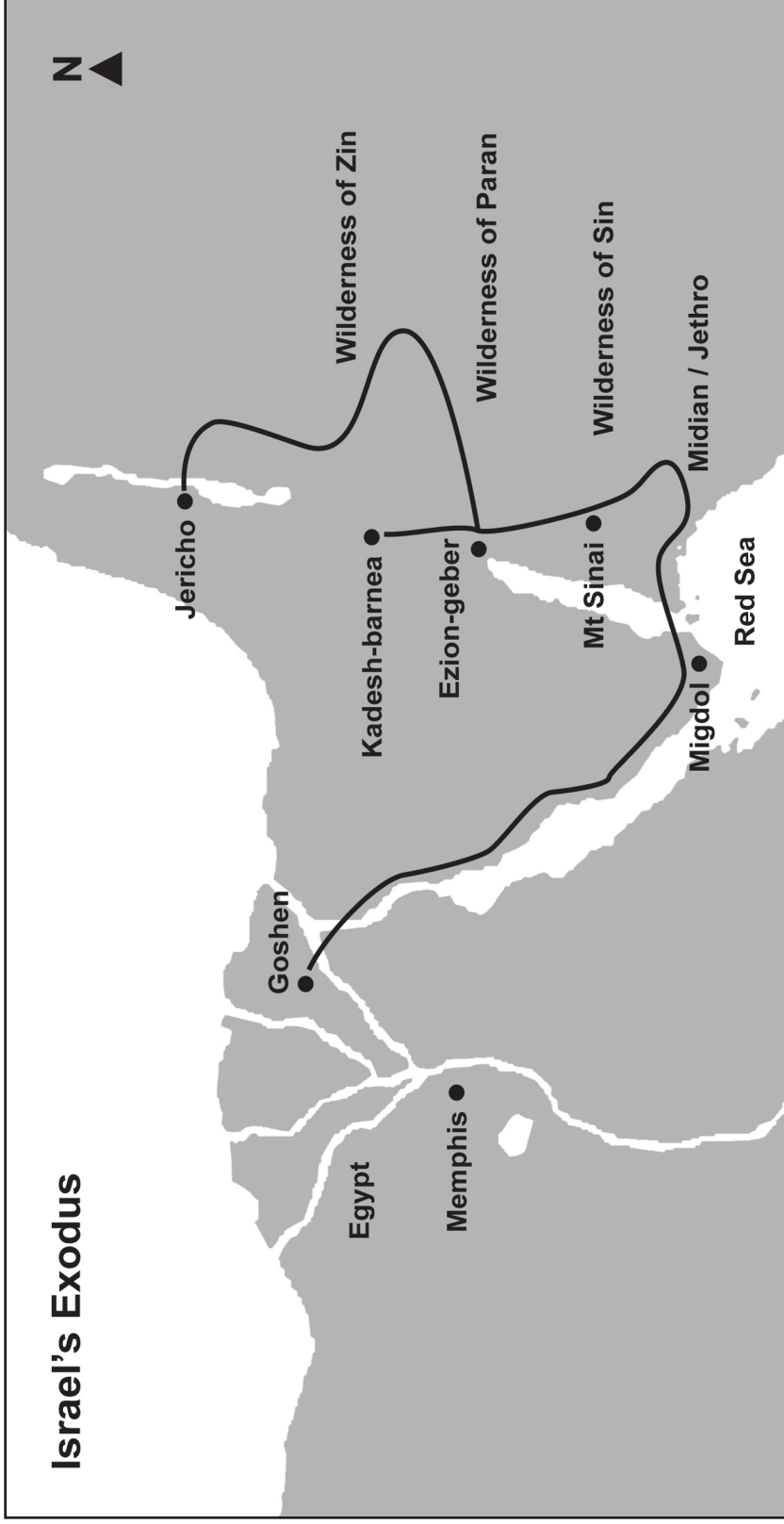
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

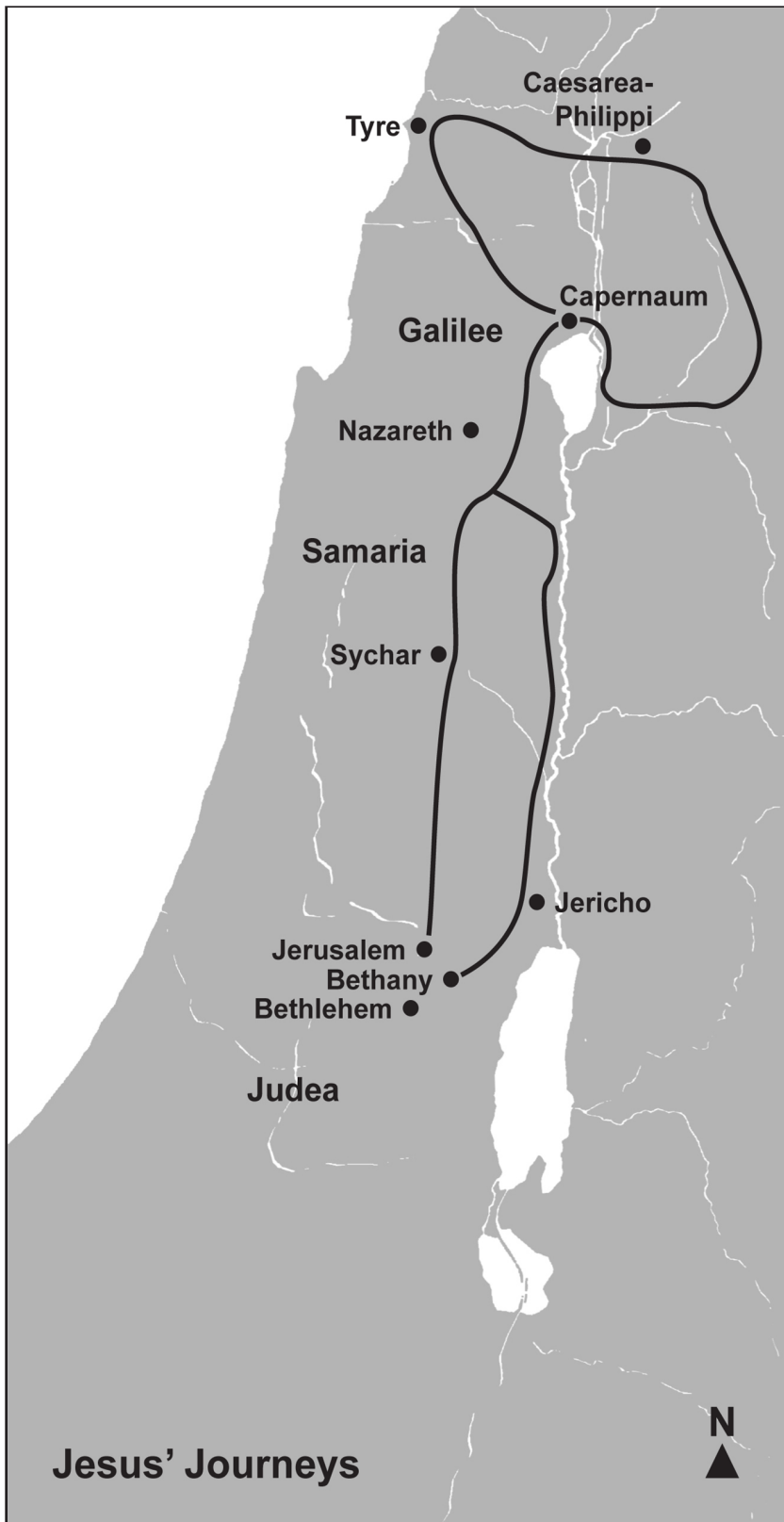
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

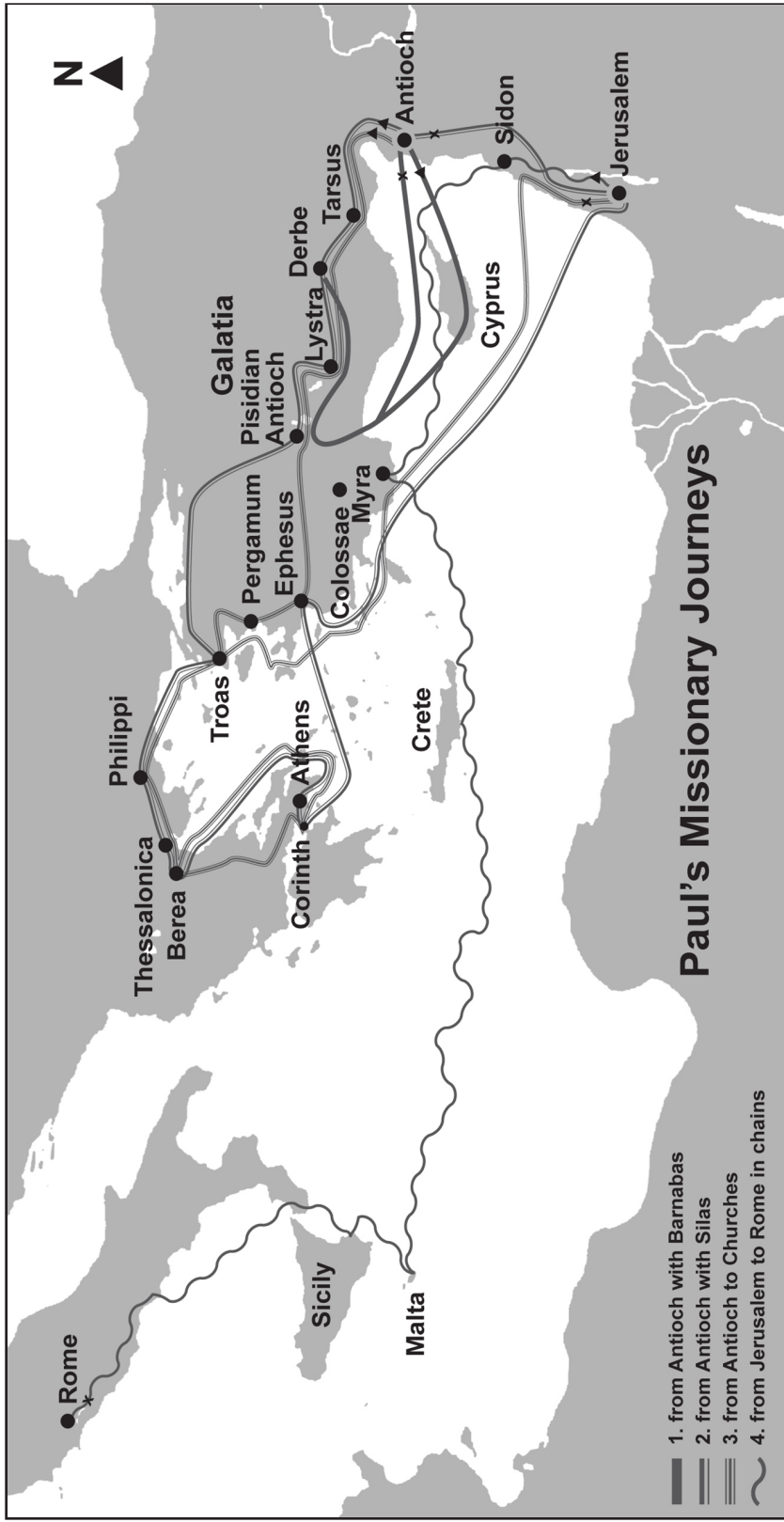
Вером послуша Авраам кад би позван да изиђе у земљу коју хтеде да прими у наследство, и изиђе не знајући куда иде. - Јеврејима 11:8

А кад Фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земљи филистелској, ако и беше крађи, јер Бог рече:
Да се не покаје народ кад види рат, и не врати се у Мисир. - 2. Мојсијева 13:17

Јер Син човечији није дошао да Му служи него да служи, и да да душу своју у откуп за многе. - Марко 10:45

Од Павла, слуге Исуса Христа, позваног апостола изабраног за јеванђеље Божије, - Римљанима 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Судбина

Српски at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светог Духа, - Матеј 28:19